

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-99-11

Druk nr 29

Warszawa, 24 listopada 2011 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie niektórych ustaw związanych
z realizacją ustawy budżetowej
z projektem aktu wykonawczego.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39, z późn. zm.²⁾) w art. 61a po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

- „1a. Podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego prokuratora w roku 2012 stanowi przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale 2010 r. ogłoszone w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.
- 1b. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o podstawie wynagrodzenia prokuratora określonej w ust. 1, w roku 2012 za podstawę tę przyjmuje się przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale 2010 r. ogłoszone w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66, z późn. zm.³⁾) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

- „Art. 27a. W 2012 r. fundusz socjalny, o którym mowa w art. 27 ust. 7, tworzy się z odpisu w wysokości 0,6 % środków zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2011 na emerytury i renty.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży

Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67, z późn. zm.⁴⁾) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. W 2012 r. fundusz socjalny, o którym mowa w art. 27 ust. 1a, tworzy się z odpisu w wysokości 0,5 % środków zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2011 na emerytury i renty.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335, z późn. zm.⁵⁾) po art. 21a dodaje się art. 21b w brzmieniu:

„Art. 21b. W 2012 r. przez przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej, o którym mowa w art. 5 ust. 2, należy rozumieć przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej w drugim półroczu 2010 r. ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 5 ust. 7.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2008 r. Nr 136, poz. 857, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 po ust. 4c dodaje się ust. 4d w brzmieniu:

„4d. W roku 2012 środki przeznaczone na sfinansowanie stażu podyplomowego, o którym mowa w ust. 4, przekazuje marszałkowi województwa minister właściwy do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.”;

2) w art. 16j po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W roku 2012 rezydentura jest finansowana przez ministra właściwego do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.”;

3) w art. 16k po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W roku 2012 szkolenie specjalizacyjne jest dofinansowywane przez ministra właściwego do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643, z późn. zm.⁷⁾) w art. 6 po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego Trybunału w roku 2012 stanowi przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale 2010 r. ogłoszone w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

3b. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o podstawie wynagrodzenia sędziego określonej w ust. 3, w roku 2012 za podstawę tę przyjmuje się przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale 2010 r. ogłoszone w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721, Nr 171, poz. 1016 i Nr 209, poz. 1243 i 1244) w art. 46a w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) na zadanie, o którym mowa w art. 26a – w wysokości do 30 % środków zaplanowanych na realizację tego zadania na dany rok;”.

Art. 8. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁸⁾) w art. 63:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Podstawy opodatkowania, kwoty podatków, odsetki za zwłokę, opłaty prologacyjne, oprocentowanie nadpłat oraz wynagrodzenia przysługujące płatnikom i inkasentom zaokrągla się do pełnych złotych w ten sposób, że końcówki kwot wynoszące mniej niż 50 groszy pomija się, a końcówki kwot wynoszące 50 i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych, z zastrzeżeniem § 1a i 2.”;

2) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Podstawy opodatkowania, o których mowa w art. 30a ust. 1 pkt 1 – 3 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307, z późn. zm.⁹⁾), oraz kwoty podatków od nich pobierane, zaokrągla się do pełnych groszy w górę.”

Art. 9. W ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2011 r. Nr 79, poz. 431) po art. 29i dodaje się art. 29j w brzmieniu:

„Art. 29j. Kwotę bazową dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe w 2012 r. ustala się w wysokości przysługującej tym osobom w 2008 r. W 2012 r. kwota bazowa dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe nie jest waloryzowana.”

Art. 10. W ustawie z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. Nr 26, poz. 306, z późn. zm.¹⁰⁾) po art. 29b dodaje się art. 29c w brzmieniu:

„Art. 29c. Przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale 2009 r. stanowi w 2012 r. podstawę do ustalenia maksymalnej wysokości wynagrodzenia miesięcznego, o którym mowa w art. 8.”

Art. 11. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 91 po § 1c dodaje się § 1ca i 1cb w brzmieniu:

„§ 1ca. Podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego w roku 2012 stanowi przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale 2010 r. ogłoszone w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 1cb. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o podstawie wynagrodzenia sędziego określonej w § 1c, w roku 2012 za podstawę tę przyjmuje się przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale 2010 r. ogłoszone w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240, poz. 2052, z późn. zm.¹²⁾) w art. 42 po § 2 dodaje się § 2a i 2b w brzmieniu:

„§ 2a. Podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego Sądu Najwyższego w roku 2012 stanowi przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale 2010 r. ogłoszone w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 2b. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o podstawie wynagrodzenia sędziego określonej w § 2, w roku 2012 za podstawę tę przyjmuje się przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale 2010 r. ogłoszone w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.¹³⁾) w art. 108 po ust. 1c dodaje się ust. 1d w brzmieniu:

„1d. Ze środków Funduszu Pracy w 2012 r. są finansowane:

- 1) staże podyplomowe oraz szkolenia specjalizacyjne lekarzy i lekarzy dentystów, o których mowa w przepisach o zawodach lekarza i lekarza dentysty;
- 2) staże podyplomowe oraz specjalizacje pielęgniarek i położnych, o których mowa w przepisach o zawodach pielęgniarstwa i położnej.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 10 marca 2006 r. o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej (Dz. U.

Nr 52, poz. 379 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 171, poz. 1016) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Limit ustala się jako kwotę stanowiącą iloczyn stawki zwrotu podatku na 1 litr oleju napędowego, liczby 86 oraz powierzchni użytków rolnych, będących w posiadaniu lub współposiadaniu producenta rolnego, określonej w ewidencji gruntów i budynków, według stanu na dzień 1 lutego danego roku.”;

2) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o zwrot podatku składa się w terminach od dnia 1 lutego do ostatniego dnia lutego i od dnia 1 sierpnia do dnia 31 sierpnia danego roku.”;

3) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wypłata zwrotu podatku przyznanego na podstawie decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1, następuje w terminach:

1) od dnia 1 kwietnia do dnia 30 kwietnia – jeżeli wnioski o zwrot podatku zostały złożone w terminie od dnia 1 lutego do ostatniego dnia lutego;

2) od dnia 1 października do dnia 31 października – jeżeli wnioski o zwrot podatku zostały złożone w terminie od dnia 1 sierpnia do dnia 31 sierpnia.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108, poz. 626, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 89 w ust. 1:

a) pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) paliw do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 – 1 446,00 zł/1 000 litrów;

6) olejów napędowych o kodzie CN 2710 19 41 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych olejów

z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – 1 196,00 zł/1 000 litrów;”;

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) biokomponentów stanowiących samoistne paliwa, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach, przeznaczonych do napędu silników spalinowych, bez względu na kod CN – 1 196,00 zł/1 000 litrów;”;

2) w art. 99 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Stawki akcyzy na wyroby tytoniowe wynoszą:

- 1) na papierosy, z zastrzeżeniem ust. 10 – 170,97 zł za każde 1 000 sztuk i 31,41 % maksymalnej ceny detalicznej;
- 2) na tytoń do palenia, z zastrzeżeniem ust. 10 – 115,86 zł za każdy kilogram i 31,41 % maksymalnej ceny detalicznej;
- 3) na cygara i cygaretki – 254,20 zł za każde 1 000 sztuk.

3. Na papierosy lub tytoń do palenia nieobjęte obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy i nieoznaczone maksymalną ceną detaliczną stawki akcyzy wynoszą:

- 1) na papierosy – 312,00 zł za każde 1 000 sztuk;
- 2) na tytoń do palenia – 208,00 zł za każdy kilogram.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. Nr 92, poz. 753 i Nr 99, poz. 826) w art. 38 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W odniesieniu do zadań, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 19 i 20 ustawy zmienianej w art. 20 w brzmieniu nadanym

niniejszą ustawą, nie stosuje się art. 115 ust. 1 tej ustawy oraz art. 128 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.¹⁵⁾).”.

Art. 17. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.¹⁵⁾):

1) w art. 5:

a) w ust. 3 w pkt 4 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji na wydatki, o których mowa w:

– art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz. Urz. UE L 209 z 11.08.2005, str. 1),

– art. 3 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej,”

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, środki publiczne niezaliczane do środków, o których mowa w ust. 3 pkt 4 lit. b tiret drugie, oraz termin i tryb, w którym środki te powinny być wydatkowane, uwzględniając źródło ich pochodzenia, przeznaczenie oraz beneficjentów tych środków.”;

2) w art. 48 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Wolne środki agencji płatniczych będące środkami, o których mowa w art. 208 ust. 2, oraz środki przeznaczone na współfinansowanie realizacji zadań finansowanych z udziałem tych środków, nie są objęte obowiązkiem lokowania w formie depozytu u Ministra Finansów. Środki te mogą być lokowane w sposób określony w ust. 1.”;

3) w art. 111 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) środki europejskie i środki, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 5 lit. a i b, na realizację projektów pomocy technicznej oraz środki, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 4 lit. b tiret drugie, pkt 5 lit. c i d oraz pkt 6, po ich przekazaniu na rachunek dochodów budżetu państwa;”;

4) w art. 117 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Budżet środków europejskich jest rocznym planem dochodów i podlegających refundacji wydatków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich, z wyłączeniem środków przeznaczonych na realizację projektów pomocy technicznej oraz środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 4 lit. b tiret drugie.”;

5) w art. 196:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obsługę bankową budżetu państwa w zakresie rachunków bankowych wymienionych w ust. 1 pkt 1 – 3 i 5 oraz państwowych funduszy celowych, o których mowa w art. 9 pkt 8, prowadzi Narodowy Bank Polski lub Bank Gospodarstwa Krajowego, z zastrzeżeniem ust. 3, 6 i 7.”,

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Obsługę rachunków bankowych wymienionych w ust. 1 pkt 5 na potrzeby finansowania związków operacyjnych i taktycznych oraz oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej użytych lub przebywających poza granicami państwa może prowadzić bank inny niż Narodowy Bank Polski lub Bank Gospodarstwa Krajowego.”;

6) w art. 208 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Obsługę bankową rachunków agencji płatniczych w zakresie środków, o których mowa w ust. 2, oraz

środków przeznaczonych na współfinansowanie realizacji zadań finansowanych z udziałem tych środków, prowadzi Narodowy Bank Polski lub Bank Gospodarstwa Krajowego na podstawie umów rachunku bankowego.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 79, poz. 523, z późn. zm.¹⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 183;
- 2) w art. 193 w ust. 1 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) ryczałt za dojazd do miejsca pełnienia służby.”;
- 3) po art. 195 dodaje się art. 195a w brzmieniu:
„Art. 195a. 1. Funkcjonariuszowi, który mieszka poza miejscowością pełnienia służby, przysługuje ryczałt za dojazd do miejsca pełnienia służby.
2. Wypłaty ryczałtu za dojazd do miejsca pełnienia służby dokonuje, na wniosek funkcjonariusza, właściwa jednostka organizacyjna. W razie zaistnienia okoliczności, o których mowa w ust. 4, funkcjonariusz składa ponowny wniosek o wypłatę ryczałtu za dojazd do miejsca pełnienia służby.
3. Ryczałt za dojazd do miejsca pełnienia służby wypłaca się uprawnionemu funkcjonariuszowi na zasadach określonych w art. 62.
4. Zmiana miejsca zamieszkania funkcjonariusza wstrzymuje wypłatę ryczałtu za dojazd do miejsca pełnienia służby. Funkcjonariusz jest zobowiązany do składania kierownikowi jednostki organizacyjnej oświadczenia o każdej zmianie miejsca zamieszkania.

5. Ryczałt za dojazd do miejsca pełnienia służby nie przysługuje funkcjonariuszowi, który otrzymuje zwrot kosztów przejazdu do miejsca pełnienia służby i z powrotem na podstawie art. 73 ust. 3 pkt 6.
6. Minister Sprawiedliwości określa, w drodze rozporządzenia, wysokość ryczałtu, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając odległość miejsca zamieszkania od miejsca pełnienia służby, konieczność zachowania rocznego i maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w art. 272a ust. 1, oraz liczbę funkcjonariuszy uprawnionych do ryczałtu.”;

4) po art. 272 dodaje się art. 272a w brzmieniu:

„Art. 272a. 1. W latach 2012 – 2021 maksymalny limit wydatków budżetu państwa na świadczenie, o którym mowa w art. 195a, wynosi 75 930 tys. zł, z tym że w poszczególnych latach roczny limit wynosi:

- 1) 2012 r. – 6 785 tys. zł;
- 2) 2013 r. – 6 954 tys. zł;
- 3) 2014 r. – 7 128 tys. zł;
- 4) 2015 r. – 7 306 tys. zł;
- 5) 2016 r. – 7 489 tys. zł;
- 6) 2017 r. – 7 676 tys. zł;
- 7) 2018 r. – 7 861 tys. zł;
- 8) 2019 r. – 8 049 tys. zł;
- 9) 2020 r. – 8 242 tys. zł;
- 10) 2021 r. – 8 440 tys. zł.

2. Minister Sprawiedliwości monitoruje wykorzystanie rocznych limitów wydatków, dokonując

przynajmniej cztery razy w roku, według stanu na koniec każdego kwartału, oceny wykorzystania limitu wydatków na dany rok.

3. W przypadku zagrożenia przekroczenia rocznego i maksymalnego limitu wydatków oraz w przypadku gdy w okresie od początku roku kalendarzowego do dnia ostatniej oceny, o której mowa w ust. 2, część limitu rocznego przypadającego proporcjonalnie na ten okres została przekroczona co najmniej o 10 %, zostanie zastosowany mechanizm korygujący, polegający na proporcjonalnej zmianie wysokości ryczału.
4. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania rocznego i maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, jest Minister Sprawiedliwości.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 uchyla się pkt 16;
- 2) w art. 23 uchyla się ust. 3;
- 3) w art. 30 uchyla się pkt 3.

Art. 20. W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. Nr 174, poz. 1039) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 96 dodaje się art. 96a w brzmieniu:

„Art. 96a. W roku 2012 środki przeznaczone na sfinansowanie stażu podyplomowego na podstawie art. 9 ustawy, o której mowa w art. 103, przekazuje marszałkowi województwa minister właściwy do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.”;

2) po art. 101 dodaje się art. 101a w brzmieniu:

„Art. 101a. W roku 2012 specjalizacja jest dofinansowywana przez ministra właściwego do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.”.

Art. 21. Podwyższenie wynagrodzeń dla nauczycieli w związku z kwotą bazową określoną dla nauczycieli w ustawie budżetowej na rok 2012 obowiązującą od dnia 1 września 2012 r. następuje nie później niż do dnia 30 września 2012 r., z wyrównaniem od dnia 1 września 2012 r.

Art. 22. W roku 2012 wysokość środków na realizację zadań w zakresie doskonalenia zawodowego nauczycieli, o których mowa w art. 70a ust. 3 i 4 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, z późn. zm.¹⁷⁾), ustala się w oparciu o średnie wynagrodzenie nauczyciela stażysty wyliczone na podstawie kwoty bazowej, o której mowa w art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, obowiązującej w dniu 1 stycznia 2012 r.

Art. 23. 1. Wielkość wynagrodzeń, z wyłączeniem wynagrodzeń finansowanych w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.¹⁵⁾), nie może przekroczyć w 2012 r. wielkości wynagrodzeń zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2011 albo wynikających z planów finansowych na rok 2011, w przypadku gdy nie są one ujmowane w ustawie budżetowej, w następujących jednostkach sektora finansów publicznych:

- 1) urzędach organów władzy państwowej, kontroli, ochrony prawa, sądach i trybunałach wymienionych w art. 139 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z wyłączeniem wynagrodzeń nauczycieli zatrudnionych w placówkach prowadzonych przez te organy;
- 2) agencjach wykonawczych;
- 3) instytucjach gospodarki budżetowej;
- 4) państwowych funduszach celowych;

- 5) Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i funduszach zarządzanych przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 6) Polskiej Akademii Nauk i tworzonych przez nią jednostkach organizacyjnych, z wyłączeniem instytutów naukowych;
- 7) państwowych instytucjach kultury oraz państwowych instytucjach filmowych;
- 8) innych państwowych osobach prawnych należących do sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

2. W przypadku zmiany formy organizacyjno-prawnej jednostki lub podmiotu prawnego, o którym mowa w ust. 1, wielkość wynagrodzeń w 2012 r. ustala się w warunkach porównywalnych z 2011 r.

3. Do wielkości wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1, nie wlicza się wynagrodzeń:

- 1) w części 02 – Kancelaria Sejmu i części 03 – Kancelaria Senatu:
 - a) przyznawanych w ramach programu wieloletniego „Przygotowanie, obsługa i sprawowanie Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.”,
 - b) posłów i senatorów oraz innych pracowników Kancelarii Sejmu i Kancelarii Senatu wypłacanych w związku z zakończeniem kadencji Sejmu i Senatu;
- 2) ujętych na etapie projektowania ustawy budżetowej na rok 2012, wynikających z utworzenia nowych etatów w roku 2012 oraz wynagrodzeń przyznanych w ramach programu wieloletniego „Przygotowanie, obsługa i sprawowanie Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.” – w odniesieniu do wynagrodzeń sędziów i urzędników sądowych w części 05 – Naczelny Sąd Administracyjny oraz części 15 – Sądy powszechne.

Art. 24. 1. Wielkość wynagrodzeń w podmiotach, o których mowa w art. 23 ust. 1, finansowanych w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w 2012 r. może przekroczyć wielkość wynagrodzeń finansowanych z udziałem tych środków, zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2011 albo wynikających z planów finansowych na rok 2011, w przypadku gdy plany te nie są ujmowane w ustawie budżetowej, w części finansowanej lub refundowanej z tych środków, zaś w części współfinansowania krajowego jedynie wówczas, gdy te zwiększane wynagrodzenia są finansowane w wysokości co najmniej 70 % ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

2. Minister Finansów może, w uzasadnionych przypadkach, wyrazić zgodę na zwiększenie wielkości wynagrodzeń niezależnie od ograniczeń, o których mowa w ust. 1.

Art. 25. 1. Wielkość wynagrodzeń bezosobowych, z wyłączeniem wynagrodzeń finansowanych w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w częściach budżetu państwa będących w dyspozycji tego samego dysponenta oraz w jednostkach sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 23 ust. 1, nie może w roku 2012 przekroczyć wielkości wynagrodzeń bezosobowych zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2011 albo wynikających z planów finansowych na rok 2011, w przypadku gdy plany te nie są ujmowane w ustawie budżetowej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Do wielkości wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1, nie wlicza się wynagrodzeń:

- 1) przyznanych z rezerw celowych;
- 2) wypłacanych w związku z prowadzonymi postępowaniami przygotowawczymi i sądowymi.

3. Minister Finansów, w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy budżetowej, przekaze dysponentom części budżetowych informacje o limicie wielkości wynagrodzeń bezosobowych ujętych w ustawie budżetowej na rok 2012.

Art. 26. Wielkość wynagrodzeń bezosobowych, finansowanych w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w częściach budżetu państwa będących w dyspozycji tego samego dysponenta oraz w jednostkach sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 23 ust. 1, może w roku 2012 przekroczyć wielkość wynagrodzeń bezosobowych finansowanych z udziałem tych środków zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2011 albo wynikających z planów finansowych na rok 2011, w przypadku gdy plany te nie są ujmowane w ustawie budżetowej, zwiększonych o środki przyznane z rezerw celowych, w części finansowanej lub refundowanej z tych środków, zaś w części współfinansowania krajowego jedynie wówczas, gdy te zwiększane wynagrodzenia są finansowane w wysokości co najmniej 70 % ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 27. 1. W roku 2012 wielkość wynagrodzeń oraz wynagrodzeń bezosobowych w Narodowym Centrum Nauki oraz Narodowym Centrum Badań i Rozwoju nie może przekroczyć wielkości wynagrodzeń oraz wynagrodzeń bezosobowych ustalonych w planach finansowych, stanowiących załącznik do ustawy budżetowej na rok 2012.

2. Minister Finansów może, w uzasadnionych przypadkach, wyrazić zgodę na zwiększenie wielkości wynagrodzeń o środki przyznane w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w części finansowanej lub refundowanej z tych środków lub w części współfinansowania krajowego.

Art. 28. 1. W roku 2012 wielkość wynagrodzeń oraz wynagrodzeń bezosobowych w Narodowym Funduszu Zdrowia nie może przekroczyć wielkości wynagrodzeń oraz wynagrodzeń bezosobowych ustalonych w planie finansowym

Funduszu na rok 2012 zatwierdzonym przez ministra właściwego do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych na podstawie art. 121 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.¹⁸⁾).

2. Minister Finansów może, w uzasadnionych przypadkach, wyrazić zgodę na zwiększenie wielkości wynagrodzeń o środki przyznane w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w części finansowanej lub refundowanej z tych środków lub w części współfinansowania krajowego.

Art. 29. 1. W roku 2012 wielkość wynagrodzeń oraz wynagrodzeń bezosobowych w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych nie może przekroczyć wielkości wynagrodzeń oraz wynagrodzeń bezosobowych ustalonych w planie finansowym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, stanowiącym załącznik do ustawy budżetowej na rok 2012.

2. Minister Finansów może, w uzasadnionych przypadkach, wyrazić zgodę na zwiększenie wielkości wynagrodzeń o środki przyznane w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w części finansowanej lub refundowanej z tych środków lub w części współfinansowania krajowego.

Art. 30. Minister Finansów może, w uzasadnionych przypadkach, wyrazić zgodę na zwiększenie wielkości wynagrodzeń bezosobowych niezależnie od ograniczeń, o których mowa w art. 25, 26, art. 27 ust. 1, art. 28 ust. 1 i art. 29 ust. 1.

Art. 31. 1. Przez wynagrodzenia, o których mowa w art. 23, 24 i art. 27 – 29, rozumie się wydatki pieniężne oraz wartość świadczeń w naturze, wypłacane sędziom, prokuratorom, posłom, senatorom oraz pracownikom zatrudnionym na podstawie stosunku pracy, z wyjątkiem osób kierujących w rozumieniu ustawy o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi, zaliczone – według zasad

statystyki zatrudnienia i wynagrodzeń określonych przez Główny Urząd Statystyczny – do „wynagrodzeń bez wypłat z zysku”.

2. Przez wynagrodzenia bezosobowe, o których mowa w art. 25 – 30, rozumie się w szczególności wynagrodzenia:

- 1) wypłacane na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło;
- 2) wypłacane na podstawie odrębnych przepisów osobom, które wykonują określone czynności na polecenie właściwych organów, w szczególności biegłym w postępowaniu przygotowawczym, sądowym i administracyjnym, wynagrodzenia za czynności arbitrów, wynagrodzenia tłumaczy przysięgłych, wynagrodzenia kuratorów zastępujących strony w postępowaniu;
- 3) wypłacane osobom fizycznym za udział w komisjach, radach, zespołach, komitetach, radach nadzorczych, zarządach spółek, jury w konkursach, radach naukowych i naukowo-technicznych, niezależnie od sposobu ich powoływania;
- 4) dodatkowe radców prawnych z tytułu zastępstwa w postępowaniu sądowym wypłacane na podstawie umowy cywilnoprawnej;
- 5) przysługujące członkom komisji wojewódzkiej do spraw służby zastępczej i członkom komisji do spraw służby zastępczej za udział w pracach tych komisji;
- 6) dla pozaetatowych członków samorządowych kolegiów odwoławczych za udział w posiedzeniach;
- 7) ryczałtowe dla pozaetatowych członków kolegiów regionalnych izb obrachunkowych;
- 8) honoraria.

Art. 32. 1. Minister właściwy do spraw pracy na podstawie umowy zawartej z ministrem właściwym do spraw zdrowia przekazuje w 2012 r., na wyodrębniony

rachunek bankowy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zdrowia, środki Funduszu Pracy z przeznaczeniem w 2012 r. na:

- 1) staże podyplomowe oraz szkolenia specjalizacyjne lekarzy i lekarzy dentyków, o których mowa w przepisach o zawodach lekarza i lekarza dentyki;
- 2) staże podyplomowe oraz specjalizacje pielęgniarek i położnych, o których mowa w przepisach o zawodach pielęgniarki i położnej.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna określać w szczególności tryb przekazywania środków oraz ich rozliczenia.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia przekazuje na podstawie zawartych umów środki, o których mowa w ust. 1, na cele określone w ust. 1:

- 1) marszałkom województw;
- 2) wojewodom;
- 3) podmiotom prowadzącym szkolenie specjalizacyjne, o których mowa w art. 16h ust. 1 oraz art. 16k ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentyki;
- 4) organizatorom kształcenia, o których mowa w art. 70 ust. 3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej.

Art. 33. Zmiana w planie finansowym Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa na rok 2012, w wyniku której następuje zmniejszenie wpłat przekazywanych do budżetu państwa, wymaga akceptacji ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 34. W roku 2012 zwrot podatku, o którym mowa w art. 5 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 14, realizowany na podstawie wniosków składanych w terminie od dnia 1 lutego do dnia 29 lutego 2012 r., przyznaje się za okres pięciu miesięcy poprzedzających miesiąc złożenia wniosku o zwrot podatku.

Art. 35. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r., z wyjątkiem art. 8, który wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

-
- ¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, ustawę z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawę z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawę z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry, ustawę z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym, ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw, ustawę z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawę z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 10 marca 2006 r. o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, ustawę z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, ustawę z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw oraz ustawę z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej.
- ²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 1, poz. 4, Nr 26, poz. 156 i 157, Nr 56, poz. 459, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474, Nr 219, poz. 1706 i Nr 223, poz. 1777, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 53, poz. 273, Nr 203, poz. 1192 i Nr 240, poz. 1430.
- ³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954, z 2005 r. Nr 10, poz. 65 i Nr 130, poz. 1085, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 82, poz. 559, z 2008 r. Nr 208, poz. 1308, z 2009 r. Nr 24, poz. 145, Nr 79, poz. 669 i Nr 161, poz. 1278 oraz z 2010 r. Nr 27, poz. 141, Nr 36, poz. 204, Nr 113, poz. 745 i Nr 167, poz. 1130.
- ⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954, z 2005 r. Nr 10, poz. 65, Nr 90, poz. 757 i Nr 130, poz. 1085, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 82, poz. 558, z 2008 r. Nr 66, poz. 402 i 409 i Nr 220, poz. 1410, z 2009 r. Nr 24, poz. 145 i Nr 95, poz. 786, z 2010 r. Nr 113, poz. 745 oraz z 2011 r. Nr 205, poz. 1203.
- ⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 118, poz. 561, Nr 139, poz. 647 i Nr 147, poz. 686, z 1997 r. Nr 82, poz. 518 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 75, poz. 486 i Nr 113, poz. 717, z 2002 r. Nr 135, poz. 1146, z 2003 r. Nr 213, poz. 2081, z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z 2007 r. Nr 69, poz. 467 i Nr 89, poz. 589, z 2008 r. Nr 86, poz. 522 i Nr 237, poz. 1654 i 1656, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235.
- ⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 40, poz. 323, Nr 76, poz. 641 i Nr 219, poz. 1706 i 1708, z 2010 r. Nr 81, poz. 531, Nr 107, poz. 679 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 113, poz. 658 i Nr 122, poz. 696.
- ⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 48, poz. 552 i Nr 53, poz. 638, z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2005 r. Nr 169, poz. 1417, z 2009 r. Nr 56, poz. 459 i Nr 178, poz. 1375, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654.
- ⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671, z 2008 r. Nr 118, poz. 745, Nr 141, poz. 888, Nr 180, poz. 1109 i Nr 209,

-
- poz. 1316, 1318 i 1320, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 44, poz. 362, Nr 57, poz. 466, Nr 131, poz. 1075, Nr 157, poz. 1241, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 213, poz. 1652 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 57, poz. 355, Nr 127, poz. 858, Nr 167, poz. 1131, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1306 oraz z 2011 r. Nr 34, poz. 173, Nr 75, poz. 398, Nr 106, poz. 622, Nr 232, poz. 1378 i Nr 234, poz. 1391.
- ⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 57, poz. 352, Nr 75, poz. 473, Nr 105, poz. 655, Nr 149, poz. 996, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1442, Nr 226, poz. 1475 i 1478 i Nr 257, poz. 1725 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 75, poz. 398, Nr 84, poz. 455, Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 120, poz. 690, Nr 131, poz. 764, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1006, Nr 178, poz. 1059, Nr 197, poz. 1170, Nr 205, poz. 1202 i 1203 i Nr 234, poz. 1391.
- ¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 85, poz. 924 i Nr 154, poz. 1799, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 60, poz. 535 i Nr 180, poz. 1759, z 2004 r. Nr 116, poz. 1207, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 143, Nr 96, poz. 620 i Nr 238, poz. 1578.
- ¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 213, poz. 1802, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 64, poz. 433, Nr 73, poz. 484, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 136, poz. 959, Nr 138, poz. 976, Nr 204, poz. 1482 i Nr 230, poz. 1698, z 2008 r. Nr 223, poz. 1457, Nr 228, poz. 1507 i Nr 234, poz. 1571, z 2009 r. Nr 1, poz. 4, Nr 9, poz. 57, Nr 26, poz. 156 i 157, Nr 56, poz. 459, Nr 157, poz. 1241, Nr 178, poz. 1375, Nr 219, poz. 1706 i Nr 223, poz. 1777, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 205, poz. 1364 oraz z 2011 r. Nr 109, poz. 627, Nr 126, poz. 714 i Nr 203, poz. 1192.
- ¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 25, poz. 219, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2008 r. Nr 234, poz. 1571, z 2009 r. Nr 56, poz. 459, Nr 157, poz. 1241, Nr 178, poz. 1375 i Nr 219, poz. 1706, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307 oraz z 2011 r. Nr 126, poz. 714 i Nr 203, poz. 1192.
- ¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 69, poz. 595, Nr 91, poz. 742, Nr 97, poz. 800, Nr 115, poz. 964, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 1052, Nr 161, poz. 1278 i Nr 219, poz. 1706, z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 81, poz. 531, Nr 238, poz. 1578, Nr 239, poz. 1593, Nr 254, poz. 1700 i Nr 257, poz. 1725 i 1726 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 106, poz. 622, Nr 171, poz. 1016 i Nr 205, poz. 1206 i 1211.
- ¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 120, poz. 690, Nr 171, poz. 1016, Nr 205, poz. 1208 i Nr 232, poz. 1378.
- ¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 96, poz. 620, Nr 123, poz. 835, Nr 152, poz. 1020, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 185, poz. 1092, Nr 201, poz. 1183, Nr 234, poz. 1386 i Nr 240, poz. 1429.
- ¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654.
- ¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1218 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 80, poz. 542, Nr 102, poz. 689, Nr 158, poz. 1103, Nr 176, poz. 1238, Nr 191, poz. 1369 i Nr 247, poz. 1821, z 2008 r. Nr 145, poz. 917 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 1, poz. 1, Nr 56, poz. 458, Nr 67, poz. 572, Nr 97, poz. 800, Nr 213, poz. 1650 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2011 r. Nr 149, poz. 887 i Nr 205, poz. 1206.
- ¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, Nr 225, poz. 1486, Nr 227, poz. 1505, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 26, poz. 157, Nr 38, poz. 299, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 800, Nr 98, poz. 817, Nr 111, poz. 918, Nr 118, poz. 989, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 178, poz. 1374, z 2010 r. Nr 50, poz. 301, Nr 107, poz. 679, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 165, poz. 1116, Nr 182, poz. 1228, Nr 205, poz. 1363, Nr 225, poz. 1465, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1723 i 1725 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 73, poz. 390, Nr 81, poz. 440, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 122, poz. 696, Nr 138, poz. 808, Nr 171, poz. 1016 i Nr 232, poz. 1378.

UZASADNIENIE

W celu zapewnienia stabilności finansów publicznych niezbędne jest podjęcie kroków umożliwiających zahamowanie szybkiego wzrostu długu publicznego w Polsce, który niesie za sobą ryzyko przekroczenia drugiego progu ostrożnościowego w 2012 r. (55 %).

W tym celu, poza zastosowaniem przy tworzeniu projektu ustawy budżetowej na rok 2012 tzw. dyscyplinującej reguły wydatkowej, niezbędne jest podjęcie szeregu działań, których efekty nie pozwolą przekroczyć poziomu deficytu budżetowego państwa określonego w projekcie ustawy budżetowej na rok 2012 oraz przyczynią się do nieprzekroczenia kolejnego progu ostrożnościowego relacji długu publicznego do PKB.

Rządowy projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej jest ściśle związany z rządowym projektem ustawy budżetowej na rok 2012.

Regulacje przedmiotowego projektu ustawy, które w skrócie można określić mianem „ustawy okołobudżetowej”, są działaniami komplementarnymi i dopełniającymi do przyjętego przez Radę Ministrów w dniu 27 września 2011 r. projektu planu finansowego państwa na rok 2012.

Przedłożone propozycje zmian niektórych ustaw mają swoje odzwierciedlenie i wymierną korelację w kwotach ujętych w projekcie budżetu państwa na przyszły rok.

I. Blok zmian związany z niepowiększaniem wynagrodzeń w sektorze finansów publicznych

(art. 2, art. 3, art. 4, art. 9, art. 10, art. 23, art. 24,
art. 25, art. 26, art. 27, art. 28, art. 29, art. 30, art. 31)

W projekcie ustawy proponuje się:

- 1) „zamrożenie” maksymalnych wynagrodzeń osób wymienionych w art. 2 ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. Nr 26, poz. 306, z późn. zm.) – art. 10 projektu ustawy,
- 2) „zamrożenie” na poziomie roku 2011 wynagrodzeń w jednostkach i podmiotach prawnych sektora finansów publicznych – art. 23 i art. 24 projektu ustawy,
- 3) „zamrożenie” na poziomie roku 2011 wynagrodzeń bezosobowych w jednostkach i podmiotach prawnych sektora finansów publicznych – art. 25 i art. 26 projektu ustawy,

4) „zamrożenie” na poziomie obowiązującym w roku 2011 funduszu świadczeń socjalnych – art. 2, art. 3 i art. 4 projektu ustawy; w przypadku zakładowego funduszu świadczeń socjalnych podstawą będzie kwota w wysokości 2 917,14 zł.

W celu porównywalności wielkości wynagrodzeń posłów i senatorów oraz innych pracowników Sejmu i Senatu w 2012 r. z wielkością wynagrodzeń w 2011 r. należy wyłączyć tę część wynagrodzeń, która została wypłacona epizodycznie w związku z zakończeniem kadencji Sejmu i Senatu (art. 23 ust. 3 pkt 1).

W projekcie ustawy budżetowej na rok 2012 w części 15 – Sądy powszechne ujęte zostały środki na wynagrodzenia dla 12 dodatkowych etatów urzędników sądowych dla e-sądu w Lublinie oraz wydatki przeznaczone na wynagrodzenia dla dodatkowych 25 etatów sędziowskich i 15 etatów urzędniczych. Środki te zostaną przeznaczone na potrzeby Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy i Sądu Okręgowego w Warszawie. W części 05 – Naczelny Sąd Administracyjny uwzględniono wydatki dla dodatkowych 10 etatów sędziowskich i 20 urzędniczych (art. 23 ust. 3 pkt 2).

Wynikający z ustawy budżetowej na rok 2011 limit wydatków na wynagrodzenia i wynagrodzenia bezosobowe finansowane z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej oraz ze źródeł zagranicznych może zostać zwiększony w toku wykonywania budżetu oraz realizacji planów finansowych na 2012 r. o środki w całości finansowane lub refundowane z ww. źródeł, a w przypadku współfinansowania jedynie wówczas, gdy te zwiększane wynagrodzenia są co najmniej w 70 % finansowane lub refundowane ze środków Unii Europejskiej lub zagranicznych. W przypadku innej struktury współfinansowania krajowego takie przekroczenie będzie możliwe po uzyskaniu zgody Ministra Finansów.

Ponadto w uzasadnionych przypadkach Minister Finansów będzie mógł wyrazić zgodę na przekroczenie limitu wynagrodzeń bezosobowych finansowanych z budżetu państwa, co ma na celu umożliwienie realizacji zadań w sytuacjach nieprzewidzianych.

Wyłączenie instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk z katalogu jednostek sektora finansów publicznych objętych propozycją ograniczenia w 2012 r. wysokości wynagrodzeń do poziomu roku poprzedniego, związane jest ze specyfiką finansowania jednostek naukowych. Instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk, oprócz dotacji na finansowanie działalności statutowej, której wysokość uzależniona jest od kategorii przyznanej danej jednostce, otrzymują uzyskane w trybie konkursowym granty na realizację projektów badawczych. Wielkość środków finansowych przyznawanych poszczególnym jednostkom zależy zatem od aktywności naukowej. W tej sytuacji „zamrożenie” w kolejnym roku wysokości wynagrodzeń w instytutach naukowych Polskiej Akademii Nauk mogłoby

w efekcie spowodować, że jednostki te nie byłyby zainteresowane rozwijaniem działalności naukowej przez realizację projektów badawczych.

W odniesieniu do Narodowego Centrum Nauki oraz Narodowego Centrum Badań i Rozwoju proponuje się wprowadzenie ograniczenia możliwości wzrostu środków na wynagrodzenia oraz wynagrodzenia bezosobowe w trakcie realizacji budżetu do poziomu ustalonego w planach finansowych ww. agencji wykonawczych, stanowiących załącznik do ustawy budżetowej na rok 2012. Wysokość wynagrodzeń tych agencji przewyższa poziom z roku poprzedniego, co wynika z dostosowania wielkości wydatków na wynagrodzenia do zakresu wykonywanych obecnie zadań przez ww. agencje wykonawcze (art. 27). W sytuacjach nieprzewidzianych, nieuwzględnionych w planach finansowych ww. Agencji, możliwe będzie zwiększenie poziomu wynagrodzeń bezosobowych oraz finansowanych z budżetu Unii Europejskiej lub ze źródeł zagranicznych, po uzyskaniu zgody Ministra Finansów.

Ponadto w zatwierdzonym przez Ministra Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Finansów planie finansowym Narodowego Funduszu Zdrowia na rok 2012 zostały uwzględnione skutki wynikające z ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, które nakładają na NFZ dodatkowe zadania, których efektem będzie stabilność w zakresie wydatków na leki.

Odrębne uregulowanie w art. 29 projektu ustawy kwestii wynagrodzeń w roku 2012 w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych związane jest z realizowaną w Zakładzie strategią przekształceń ZUS mającą na celu obniżenie wydatków na usługi obce i przejęcie tych zadań przez pracowników ZUS.

II. Blok zmian związanych z zamrożeniem wynagrodzeń sędziów i prokuratorów

(art. 1, art. 6, art. 11, art. 12)

W założeniach do budżetu państwa na rok 2012 przewidziano zamrożenie funduszu wynagrodzeń w jednostkach państwowej sfery budżetowej. W związku z tym nastąpiła konieczność zamrożenia wynagrodzeń osób (w szczególności sędziów i prokuratorów), dla których podstawę obliczenia wynagrodzenia stanowi przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale roku poprzedniego ogłaszane przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. W roku 2012 podstawę ustalenia wynagrodzenia sędziów i prokuratorów określono na poziomie roku 2011, tj. na podstawie przeciętnego wynagrodzenia w drugim kwartale 2010 r. ogłoszonego w Komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 10 sierpnia 2010 r. (M. P. Nr 57, poz. 774). Nie zmieniają się dotychczasowe zasady

ustalania wynagrodzenia zasadniczego sędziów i prokuratorów w oparciu o przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale roku poprzedniego ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Przepisy niniejszej ustawy spowodują „zamrożenie” systemowej waloryzacji wynagrodzeń sędziów i prokuratorów tylko w roku 2012 w związku z trudną sytuacją finansów publicznych. Powyższa propozycja mieści się w ramach całości zmian związanych z „zamrożeniem” wielkości wynagrodzeń w sektorze finansów publicznych w celu zapewnienia równowagi budżetowej stanowiącej wartość konstytucyjną, od której zależy zdolność państwa do działania i wypełniania jego zadań.

Zaproponowane zmiany będą miały wpływ na wysokość wynagrodzeń sędziów Sądu Najwyższego, sędziów Trybunału Konstytucyjnego, sędziów sądów powszechnych, sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego i sądów administracyjnych, prokuratorów Prokuratury Generalnej, prokuratorów i asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu oraz na wysokość uposażenia sędziów i prokuratorów w stanie spoczynku.

Skutkiem zamrożenia wynagrodzeń sędziów będzie zamrożenie innych wynagrodzeń wprost relacjonowanych do tych wynagrodzeń, np. wysokość wynagrodzenia asesora prokuratorского, referendarza sądowego, wysokość wynagrodzenia ustalanego na podstawie zasad określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 maja 2009 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia członków zespołu konkursowego i zespołu egzaminacyjnego oraz komisji konkursowej i komisji egzaminacyjnej (Dz. U. Nr 75, poz. 640), czy wysokość wynagrodzenia określonego w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 lutego 2008 r. w sprawie wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej do spraw przeprowadzenia egzaminów konkursowego i komorniczego oraz zespołu egzaminacyjnego do przygotowania pytań na egzaminy konkursowy i komorniczy (Dz. U. Nr 30, poz. 184).

Zamrożeniu podlegać będą również diety, dodatki lub inne świadczenia ustalane w oparciu o podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego, o której mowa w art. 91 § 1c ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.) lub w oparciu o podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego prokuratora, o której mowa w art. 61a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39, z późn. zm.). Przykładowo zamrożeniu podlegać będzie wysokość: diet członków Krajowej Rady Sądownictwa, rekompensaty przysługującej ławnikom biorącym udział w rozpoznawaniu spraw w sądach powszechnych oraz wynagrodzeń członków Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego i Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego.

Oszczędności z tytułu „zamrożenia” wynagrodzeń i uposażeń osób w stanie spoczynku szacuje się na kwotę ok. 140 mln zł w częściach budżetu państwa, z których finansowane są wynagrodzenia i uposażenia sędziów i prokuratorów.

III. Blok zmian związany z Funduszem Pracy

(art. 5, art. 13, art. 20 i art. 32)

Zgodnie z art. 108 ust. 1c ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.) – staże podyplomowe oraz szkolenia specjalizacyjne lekarzy, lekarzy dentystów, pielęgniarek i położnych w roku 2011 finansowane są ze środków Funduszu Pracy (analogicznie jak w roku 2009 i 2010). W celu umożliwienia kontynuowania ww. staży i szkoleń oraz finansowania ich ze środków Funduszu Pracy w 2012 r. należało wprowadzić zmiany w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej (Dz. U. Nr 174, poz. 1039) oraz w ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2008 r. Nr 136, poz. 857, z późn. zm.). W roku 2011 w planie finansowym Funduszu Pracy przeznaczono na ten cel kwotę 717,6 mln zł.

Tryb przekazywania środków Funduszu Pracy z przeznaczeniem na staże podyplomowe, szkolenia specjalizacyjne lekarzy i lekarzy dentystów oraz specjalizacje pielęgniarek i położnych będzie regulował przepis art. 32 projektu ustawy.

IV. Blok zmian związanych z PFRON-em

(art. 7)

Przewidywana w art. 7 zmiana art. 46a ust. 1 pkt 1 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych wprowadza stały mechanizm finansowania wydatków PFRON na dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych, począwszy od 2012 r., dotacją z budżetu państwa w wysokości do 30 % wydatków PFRON zaplanowanych na realizację tego zadania na dany rok.

Wydatki na dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych w 2012 r. wyniosą 2 886 512 tys. zł, natomiast dotacja z budżetu państwa dla PFRON na to zadanie wyniesie 722 686 tys. zł (25,04 % wydatków Funduszu na to zadanie). Należy też zauważyć,

że kwoty te odpowiadają kwotom przedstawionym przez PFRON w planie finansowym włączonym do projektu ustawy budżetowej na 2012 r.

V. Blok zmian związanych ze zmianami w Ordynacji podatkowej

(art. 8)

Projektowana zmiana ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.) obejmuje regulację art. 63 § 1 ww. ustawy, w zakresie odnoszącym się do zaokrąglania podstaw opodatkowania, o których mowa w art. 30a ust. 1 pkt 1 – 3 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o PIT, oraz kwot podatków od nich pobieranych.

Zgodnie z art. 63 § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa podstawy opodatkowania, kwoty podatków, odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, oprocentowanie nadpłat oraz wynagrodzenia przysługujące płatnikom i inkasentom zaokrągla się do pełnych złotych w ten sposób, że końcówki kwot wynoszące mniej niż 50 groszy pomija się, a końcówki kwot wynoszące 50 i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych. W świetle art. 63 § 2 ustawy – Ordynacja podatkowa zaokrąglania podstaw opodatkowania i kwot podatków nie stosuje się do opłat, o których mowa w przepisach o podatkach i opłatach lokalnych. Przepisy ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych nie zawierają szczegółowych regulacji dotyczących zaokrąglania podstaw opodatkowania oraz podatku z tytułu przychodów z kapitałów pieniężnych, w tym odsetek. W związku z tym zasadę zaokrąglania wynikającą z art. 63 § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa stosuje się do przychodów i pobieranego od tych przychodów 19% zryczałtowanego podatku, o których mowa w art. 30a ust. 1 pkt 1 – 3 ustawy o PIT, tj.:

- odsetek od pożyczek (z wyjątkiem gdy udzielanie pożyczek jest przedmiotem działalności gospodarczej),
- odsetek i dyskonta od papierów wartościowych,
- odsetek lub innych przychodów od środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku podatnika lub w innych formach oszczędzania, przechowywania lub inwestowania, prowadzonych przez podmiot uprawniony na podstawie odrębnych przepisów (z wyjątkiem środków pieniężnych związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą).

Zasadę zaokrąglania przewidzianą w ustawie – Ordynacja podatkowa stosuje się ze względu na ekonomikę poboru podatku, w tym przede wszystkim eliminowanie ryzyka błędów

popelnianych przy rozliczeniach podatków. Zastosowanie tej zasady w praktyce powoduje, że podstawa opodatkowania dla przychodu z odsetek w kwocie 2,60 zł jest równa 3 zł, a obliczony według zryczałtowanej stawki 19 % podatek, który wynosi 0,57 zł, zaokrąglany jest do 1 zł. Natomiast w przypadku naliczenia (wypłaty) skapitalizowanych odsetek w maksymalnej kwocie 2,49 zł nie powstaje obowiązek zapłaty podatku dochodowego. W efekcie lokata o wartości do 18 000 zł (przy założeniu rocznego oprocentowania na poziomie 5 %) jest wolna od podatku. Podmioty świadczące usługi finansowe oferują przy tym możliwość zakładania wielu lokat (dzielenie inwestowanych środków na kilka lokat), co powoduje, że bez względu na wielkość lokowanych środków, nie są one opodatkowane. Tak ukształtowana optymalizacja podatkowa proponowana klientom instytucji finansowych powoduje znaczny wzrost zainteresowania tego typu produktami. Osoby, które ulokowały środki na lokatach z jednodniową kapitalizacją odsetek nie płacą podatku w ogóle, natomiast osoby deponujące środki na „zwykłych” lokatach lub rachunkach uiszczają podatek.

Intencją ustawodawcy wyrażoną w ustawach podatkowych było przede wszystkim jednolite opodatkowanie przychodów uzyskiwanych z tytułu odsetek kapitałowych bez względu na kwotę zdeponowanych środków finansowych i uzyskiwanych odsetek. Tworzenie jednakże przez sektor finansowy (przede wszystkim przez banki) w ramach optymalizacji podatkowej produktów „antypodatkowych” (w szczególności lokat) prowadzi do zróżnicowania opodatkowania wyłącznie w zależności od ustalonego w umowie terminu kapitalizacji odsetek. Udział „lokat antypodatkowych” w ogólnej sumie depozytów gospodarstw domowych kształtuje się na poziomie 13 %. Biorąc pod uwagę intensywną kampanię reklamową tego typu produktów można zakładać, że w przyszłości nadal by wzrastał.

W celu pełnej realizacji zasady równości podatników w odniesieniu do przychodów z tytułu odsetek, które w istocie w ujęciu dziennym są niewielkimi kwotami, proponuje się zaokrąglanie podstaw opodatkowania, o których mowa w art. 30a ust. 1 pkt 1 – 3 ustawy o PIT, oraz kwot podatku od tych przychodów pobieranych, do pełnych groszy w górę. Rozwiązanie takie wydaje się najbardziej sprawiedliwe dla podatników. Rozwiązanie to pozwoli na pobór podatku w wysokości zbliżonej do nominalnej oraz wykluczy możliwość optymalizacji podatkowej przez podmioty świadczące usługi finansowe. Przyjęcie reguły zaokrąglania w górę wyeliminuje sytuacje, w których odsetki kapitałowe naliczane byłyby od niewielkich kwot lub w interwałach krótszych jak jeden dzień.

Przepisy dotyczące zasady zaokrąglania wykorzystywane są jak dotychczas w celu optymalizacji podatkowej w zakresie wypłacanych odsetek od środków pieniężnych zdeponowanych na rachunkach bankowych. Z uwagi na fakt, że 19-procentowa stawka

zryczałtowanego podatku dochodowego jest stosowana również do przychodów uzyskiwanych z tytułu odsetek od pożyczek oraz odsetek i dyskonta od papierów wartościowych, zasadne jest objęcie przedmiotową nowelizacją również tych tytułów (art. 30a ust. 1 pkt 1 – 2 ustawy o PIT).

Podkreślić należy, że obecna reguła zaokrąglania podstawy opodatkowania i kwoty podatku do pełnych złotych jest właściwa oraz racjonalna. Niewielkie błędy rachunkowe są korygowane przez mechanizm zaokrąglania. Podatnik nie musi nanosić ewentualnych poprawek lub składać korekty deklaracji. Zatem w zakresie, w jakim mechanizm ten nie jest wykorzystywany do optymalizacji podatkowej (tj. w przypadkach określonych w art. 30a ust. 1 pkt 4 – 12 oraz art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy o PIT) zasadne jest stosowanie metody zaokrąglania określonej w art. 63 § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa.

Proponuje się, aby projektowane w ustawie – Ordynacja podatkowa zmiany dotyczące zaokrąglania podstawy opodatkowania i podatku od przychodów z kapitałów pieniężnych określonych w art. 30a ust. 1 pkt 1 – 3 ustawy o PIT weszły w życie z zachowaniem 3-miesięcznego *vacatio legis*. Okres ten pozwoli płatnikom dostosować systemy informatyczne związane z poborem podatku.

Wpływy z podatku dochodowego od środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach podatników powinny zwiększyć się, począwszy od 2012 r. o około 380 mln zł rocznie.

VI. Blok zmian związanych z terminami składania wniosków i zwrotu podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego

(art. 14 i art. 34)

Proponowana zmiana ustawy z dnia 10 marca 2006 r. o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej (Dz. U. Nr 52, poz. 379, z późn. zm.) dotyczy korekty terminów składania przez producentów rolnych do gmin wniosków o zwrot podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego oraz terminu wypłaty tych środków. Zmiana ta ma na celu zapewnienie spójności procesu zwrotu podatku z postanowieniami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, zgodnie z którą (art. 154 ust. 2), wnioski do Ministra Finansów o podział rezerwy celowej powinny być składane do dnia 30 września danego roku.

W tym zakresie należy wskazać, że obecnie, zgodnie z ww. ustawą z dnia 10 marca 2006 r. – zwrot podatku następuje w okresach półrocznych na podstawie wniosków składanych przez producentów rolnych do właściwych gmin od dnia 1 marca do dnia 31 marca (dla pierwszego

okresu zwrotu podatku) oraz od dnia 1 września do dnia 30 września (dla drugiego okresu zwrotu podatku). Wnioski te po ich zbilansowaniu przez wojewodów są przez nich przekazywane za pośrednictwem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do Ministra Finansów. Tym samym termin składania wniosków w drugim terminie nie jest spójny z postanowieniami art. 154 ustawy o finansach publicznych, regulującymi tryb uruchamiania środków z rezerwy celowej budżetu państwa, gdyż najpóźniej w terminie 30 września do Ministra Finansów powinien trafić wniosek o podział rezerwy celowej, z której finansowany jest proces zwrotu podatku.

W związku z zawartą w art. 14 zmianą do ustawy o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej, w art. 34 został wprowadzony przepis przejściowy, regulujący pierwszy w roku 2012 zwrot podatku. Ostatni zwrot podatku był realizowany na podstawie wniosków składanych we wrześniu 2011 r., które to wnioski obejmowały zakup oleju napędowego dokonany przez producentów rolnych w okresie od marca do sierpnia 2011 r.

Mając na uwadze wprowadzaną do ustawy zmianę polegającą na określeniu wcześniejszego o jeden miesiąc terminu na składanie wniosków o zwrot podatku (wnioski powinny być składane w lutym i sierpniu, a nie jak dotychczas w marcu i we wrześniu danego roku), pierwszy zwrot podatku realizowany w 2012 r. powinien obejmować okres od września 2011 r. do stycznia 2012 r., tzn. okres 5 miesięcy.

VII. Blok zmian związanych z akcyzą od paliw silnikowych i wyrobów tytoniowych

(art. 15)

Zmiana ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108, poz. 626, z późn. zm.) została opracowana w związku z koniecznością harmonizacji polskich regulacji z zakresem podatku akcyzowego z przepisami wspólnotowymi, przez wdrożenie postanowień wynikających z dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej oraz dyrektywy Rady 2004/74/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2003/96/WE w zakresie możliwości stosowania przez określone Państwa Członkowskie czasowych zwolnień lub obniżek poziomu opodatkowania na produkty energetyczne i energię elektryczną.

W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i osiągnięcia celów innych polityk Unii Europejskiej zostały ustanowione na poziomie unijnym minimalne poziomy opodatkowania większości wyrobów akcyzowych, w tym m.in. wyrobów energetycznych i wyrobów tytoniowych. Znaczne różnice między krajowymi poziomami opodatkowania wyrobów akcyzowych stosowanymi przez państwa członkowskie mogłyby okazać się szkodliwe dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Dla państw członkowskich, które nie przyjęły euro (w tym Polski), wartość euro wyrażona w walutach krajowych mająca zastosowanie do wartości poziomów opodatkowania jest ustalana raz w roku. Stosuje się kursy obowiązujące w pierwszym dniu roboczym października, opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Kursy te stosuje się od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.

W dniu 4 października 2011 r. Komisja Europejska opublikowała referencyjny kurs wymiany walut Europejskiego Banku Centralnego z dnia 3 października 2011 r. (Dz. Urz. UE C 291/1). Obowiązujący na 2012 rok kurs euro wynosi 4,3815 PLN/EUR.

Biorąc pod uwagę znaczącą zmianę kursu euro w stosunku do złotego (obowiązujący w 2011 r. kurs wymiany wynosi 3,9370 PLN/EUR) konieczne jest skorygowanie krajowych stawek podatku akcyzowego na:

- paliwa do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 – z 1401,00 zł/1000 l na 1446,00 zł/1000 litrów (minimum unijne 330 EUR/1000 l),
- oleje napędowe o kodzie CN 2710 19 41 oraz wyroby powstałe ze zmieszania tych olejów z biokomponentami, spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – z 1048,00 zł/1000 l na 1196,00 zł/1000 litrów (minimum unijne 330 EUR/1000 l),
- biokomponenty stanowiące samoistne paliwa, spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach, przeznaczone do napędu silników spalinowych, bez względu na kod CN – z 1048,00 zł/1000 l na 1196,00 zł/1000 litrów (minimum unijne 330 EUR/1000 l).

Stawki akcyzy na pozostałe wyroby energetyczne spełniają kryterium unijnego minimum bądź mieszczą się w granicach dozwolonej w przepisach unijnych tolerancji. Państwa członkowskie mogą bowiem zachować kwoty opodatkowania obowiązujące w czasie waloryzacji rocznej, jeśli przeliczenie kwot poziomu opodatkowania wyrażonych w EUR skutkowałoby podwyższeniem o mniej niż 5 % lub 5 EUR, w zależności od tego, która z tych kwot jest niższa, w poziomie opodatkowania wyrażonego w walucie krajowej.

W przypadku olejów napędowych i biokomponentów stanowiących samoistne paliwa przy ustalaniu nowej stawki podatku akcyzowego wzięto pod uwagę zmianę wysokości opłaty

paliwowej od tych paliw obowiązującej od 1 stycznia 2012 r. (249,92 zł/1000 l). Obecnie obowiązująca stawka opłaty paliwowej w wysokości 239,84 zł/1000 l zostanie zwaloryzowana o wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszych trzech kwartałów 2011 r. w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego, wynoszący 104,2 % (wzrost cen o 4,2 %), a ogłoszony w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 13 października 2011 r. w sprawie wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszych trzech kwartałów 2011 r. (M. P. Nr 95, poz. 966). Tak obliczoną wysokość opłaty paliwowej minister właściwy do spraw transportu na podstawie art. 37m ust. 4 ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawy o Funduszu Kolejowym ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Zgodnie bowiem z art. 4 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE, na potrzeby tej dyrektywy poziom opodatkowania stanowi całkowitą kwotę opłat pobranych jako podatki pośrednie (z wyłączeniem podatku od wartości dodanej) wyliczoną bezpośrednio lub pośrednio na podstawie ilości produktów energetycznych i energii elektrycznej w momencie przekazania do konsumpcji.

Oprócz zmiany opodatkowania akcyzą ww. wyrobów energetycznych projekt odzwierciedla także konieczność dostosowania krajowego poziomu stawek podatku akcyzowego na wyroby tytoniowe do wymogów wynikających z dyrektywy Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych. Zgodnie z art. 10 ust. 1 tej dyrektywy całkowity podatek akcyzowy (podatek specyficzny i podatek proporcjonalny z wyłączeniem VAT) od papierosów wynosi co najmniej 57 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów dopuszczonych do konsumpcji (dalej ŚWC). Taki podatek akcyzowy wynosi nie mniej niż 64 EUR za 1000 papierosów, niezależnie od ŚWC.

Wzrost stawek podatku akcyzowego na papierosy podyktowany jest koniecznością osiągnięcia wyższego unijnego minimum podatkowego na papierosy. Od dnia 1 stycznia 2014 r. całkowity podatek akcyzowy od papierosów wynosić będzie co najmniej 60 % ŚWC, przy czym podatek ten musi wynieść nie mniej niż 90 EUR na 1000 sztuk od wszystkich papierosów. Jednakże Polska uzyskała uprawnienie do stosowania okresu przejściowego do dnia 31 grudnia 2017 r. na podwyższenie stawek podatku akcyzowego na papierosy do wspomnianego powyżej unijnego minimum podatkowego. Oznacza to jednak konieczność stopniowego, corocznego podwyższania stawek podatku akcyzowego na papierosy, tak aby wymagane minimum zostało osiągnięte w wyznaczonym terminie, tj. na dzień 1 stycznia

2018 r. Pozwoli to zneutralizować skutki społeczne i gospodarcze, jakie spowodowałyby jednorazowa, skokowa podwyżka akcyzy.

Mając na uwadze szeroko pojęte względy społeczne, a zwłaszcza zdrowotne, zaproponowano zwiększenie obciążenia podatkowego także innych wyrobów tytoniowych – tytoniu do palenia (cięty tytoń do ręcznego sporządzania papierosów i inny tytoń do palenia, tj. tytoń fajkowy) oraz cygar i cygaretek. Przepisy ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 10, poz. 55, z późn. zm.) obligują bowiem Radę Ministrów do ustalania programu określającego politykę zdrowotną, społeczną i ekonomiczną, zmierzającą do zmniejszenia używania wyrobów tytoniowych.

Proponuje się, aby od 1 stycznia 2012 r., określone w art. 99 ust. 2 ustawy stawki podatku akcyzowego na wyroby tytoniowe wyniosły:

- na papierosy: stawka kwotowa – 170,97 zł/1000 sztuk i stawka procentowa w wysokości 31,41 %,
- na tytoń do palenia: stawka kwotowa – 115,86 zł/kg i stawka procentowa 31,41 %,
- na cygara i cygaretki 254,20 zł/1000 sztuk.

Zakłada się, że w przypadku papierosów podwyżka akcyzy ogółem wyniesie 4 %, co wymaga podwyższenia stawki kwotowej z dotychczasowego poziomu 158,36 zł/1000 szt. do wysokości 170,97 zł/1000 szt., przy niezmienionej stawce procentowej 31,41 %.

Na 2012 r. przyjęto założenie nieuwzględniania podwyżek cen detalicznych papierosów, tj. przyjęto ŚWC na poziomie ceny za 10 miesięcy roku 2011. Szacuje się, że wyniesie ona 499,50 zł/1000 szt., tj. 9,99 zł/20 szt. i będzie wyższa od średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów w roku 2011 przyjętej na poziomie roku 2010 (wynoszącej 456,84 zł, tj. 9,14 zł/20 szt.) o 85 gr na paczkę 20 sztuk.

W przypadku proponowanej 4 % podwyżki akcyzy ogółem na papierosy jej udział w średniej ważonej detalicznej cenie sprzedaży papierosów (przyjętej na 2012 r. na poziomie roku 2011) osiągnąłby poziom 65,64 %.

Proponuje się zwiększyć obciążenie podatkowe na tytoń do palenia tak, aby łączne opodatkowanie akcyzą tej grupy wyrobów tytoniowych stanowiło 2/3 łącznego opodatkowania akcyzą papierosów. Doprowadzenie do relacji na poziomie 2/3 w opodatkowaniu między tytoniem do palenia a papierosami wymagałoby podwyższenia w 2012 r. łącznej akcyzy na tytoń do palenia o 6,6 %, przy założeniu przyjęcia na 2012 r. ŚWC na ten wyrób na poziomie ceny za I półrocze 2011 r., tj. w wysokości 327,00 zł/kg.

Przy takim założeniu, proponuje się podwyższyć kwotową stawkę akcyzy na tytoń do palenia z poziomu 102,32 zł/kg do wysokości 115,86 zł/kg, przy niezmienionej stawce procentowej 31,41 %.

Na cygara i cygaretki proponuje się wzrost akcyzy w tej samej skali co na papierosy, tj. o 4 %. W związku z powyższym, należy podwyższyć stawkę kwotową z poziomu 244,40 zł/1000 szt. do poziomu 254,20 zł/1000 szt.

Należy podkreślić, że system z większym udziałem stawki kwotowej, tj. oparty w znacznej mierze na liczbie konsumowanych papierosów, a nie na ich cenach, jest korzystniejszy z punktu widzenia stabilności i przewidywalności wpływów budżetowych z tytułu akcyzy od wyrobów tytoniowych, gdyż zmniejsza zależność budżetu od polityk cenowych producentów, importerów i nabywców wewnątrzspółnotowych. Wzrost procentowej części stawki stanowiłby zachętę do obniżania poziomu cen detalicznych, co byłoby niekorzystne z punktu widzenia zdrowotnego (większa dostępność wyrobów tytoniowych, zwłaszcza dla grup słabszych ekonomicznie, w tym dla młodzieży), jak i budżetowego (niższe wpływy z tytułu akcyzy).

W art. 99 ust. 3 określono nowe stawki kwotowe na papierosy i tytoń do palenia nieobjęte obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy i nieoznaczone maksymalną ceną detaliczną.

Na papierosy proponuje się podwyższenie stawki kwotowej z poziomu 300,00 zł/1000 szt. do wysokości 312,00 zł/1000 szt., tj. o 4 %.

Na tytoń do palenia proponuje się podwyższenie stawki kwotowej z poziomu 200,00 zł/kg do wysokości 208,00 zł/kg, zachowując relację na poziomie 2/3 w opodatkowaniu między tytoniem do palenia a papierosami.

Zmiana nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowana zmiana nie wymaga także przedstawienia instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia, bowiem w przepisach Unii Europejskiej obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie określono takiego wymogu, zatem nie występują przesłanki, o których mowa w § 12a Regulaminu pracy Rady Ministrów.

W związku z opisanymi powyżej uwarunkowaniami termin wejścia w życie projektowanej zmiany ustawy określono na 1 stycznia 2012 r.

VIII. Blok zmian związany z finansowaniem zadań z zakresu pomocy społecznej
przez jednostki samorządu terytorialnego (art. 16)

Maksymalne dofinansowywanie zadań własnych jednostek samorządu terytorialnego, określone w art. 128 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.), tj. nie więcej niż 80 % kosztów realizacji zadania, chyba że odrębne ustawy stanowią inaczej – zostało wprowadzone do regulacji ustawowych na wyraźny wniosek samych jednostek samorządu terytorialnego w ramach prac Zespołu do Spraw Systemu Finansów Publicznych Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego nad projektem ustawy o finansach publicznych.

Zastosowanie przepisu art. 128 ust. 2 ww. ustawy, który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2010 r., w stosunku do wypłat zasiłków stałych i opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne za osoby pobierające świadczenia z pomocy społecznej, o których mowa w art. 20 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie – nie spełniło jednak oczekiwań wnioskodawców (jednostek samorządu terytorialnego).

W związku z powyższym proponuje się w odniesieniu do finansowania ww. zadań przywrócić stan prawnego sprzed 1 stycznia 2010 r. przez wprowadzenie zmian w art. 38 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. Nr 92, poz. 753 i Nr 99, poz. 826).

Regulacja ta co do zasady umożliwi bardziej elastyczne podejście do określonych sytuacji jednostek samorządu terytorialnego; nie będzie natomiast miała wpływu na kwoty planowane na te cele w ustawie budżetowej.

IX. Blok zmian dotyczący ustawy o finansach publicznych
(art. 17 i art. 19)

1. Przepisy art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz. Urz. UE L 209 z 11.08.2005, str. 1) zawierają katalog wydatków EFRG finansowanych: (1) na zasadzie podziału zarządzania między państwa członkowskie i UE (płatności realizowane przez agencje płatnicze) oraz (2) w sposób scentralizowany, obejmujący m.in. wkład finansowy UE w zadania weterynaryjne (w tym w programach zwalczania i kontroli chorób zwierzęcych).

2. W polskim systemie finansów publicznych wydatki na zadania weterynaryjne są ponoszone w całości przez budżet krajowy, zaś jeżeli KE zatwierdzi polski program zwalczania chorób zakaźnych u zwierząt – po jego realizacji KE dokonuje refundacji niewielkiej części tych wydatków w latach następnych (w formie wspomnianych wydatków scentralizowanych), które zgodnie z obecnymi przepisami ustawy o finansach publicznych stanowią dochody budżetu środków europejskich (jednakże bez jednoczesnego występowania strony wydatkowej w tym budżecie). Powyższa sytuacja występuje w odniesieniu nie tylko do środków weterynaryjnych, ale także innych kategorii wydatków scentralizowanych, np. FADN (rachunkowość rolna) czy Wieloletniego Programu Zbierania Danych Rybackich.

3. W odniesieniu do scentralizowanych wydatków związanych z rynkami rybołówstwa – Najwyższa Izba Kontroli, w trakcie badania wykonania budżetu za rok 2010 oraz w wystąpieniu pokontrolnym dotyczącym obsługi płatności w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich – odnosząc się do jednorazowo przekazanych w roku 2010 bezpośrednio na rachunek Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi środków na wydatki europejskie dotyczące wspólnej polityki rybackiej (ww. wydatki scentralizowane) – zwróciła uwagę na brak regulacji w ustawie o finansach publicznych dotyczących płatności scentralizowanych, realizowanych poza agencjami płatniczymi.

Przepisy ustawy o finansach publicznych (art. 208) regulują jedynie kwestie płatności w zakresie WPR realizowanych przez agencje płatnicze oraz wojewodów.

4. Komisja Europejska podjęła decyzję o finansowaniu programu zwalczania wścieklizny w 2011 r. na zdefiniowanych w projekcie stosownej umowy polsko-ukraińskiej terenach strefy buforowej pomiędzy Polską a Ukrainą (decyzja KE 2010/712/UE z dnia 23 listopada 2010 r. zmieniona decyzją 2011/416/UE z dnia 14 lipca 2011 r.). W świetle obecnie obowiązującej ustawy o finansach publicznych nie ma możliwości przekazania Ukrainie (niebędącej członkiem UE) środków w formie refundacji kosztów kwalifikowalnych z budżetu UE w walucie euro. Zgodnie z aktualnym projektem ww. umowy koszty realizacji programu ma ponieść strona ukraińska w roku 2011, zaś strona polska przekaże środki UE (w walucie euro) pokrywające koszty kwalifikowalne – dopiero po ich wpłacie przez KE na konto Polski w 2012 r.

Zarówno spostrzeżenia Najwyższej Izby Kontroli, doświadczenia w realizacji zadań wynikających z WPR, jak też uwarunkowanie wynikające z pkt 4 – wskazują, że niezbędne jest wprowadzenie zmian w przepisach o finansach publicznych w zakresie:

1) uregulowania przepływów w systemie finansów publicznych środków z tytułu wspomnianych scentralizowanych wydatków EFRG, przez wyłączenie tych środków z budżetu środków europejskich (art. 17 pkt 4), które stałyby się dochodem budżetu

krajowego (cz. 77) w związku z ich wcześniejszym finansowaniem z tego właśnie budżetu (art. 17 pkt 3),

2) stworzenia podstaw prawnych do przekazania przez Polskę państwom spoza UE w oparciu o decyzje KE oraz umowy międzynarodowe (np. wspomniane wcześniej środki dla Ukrainy) środków UE w walucie euro. Proponuje się, aby wyłączenie z systemu finansów publicznych środków UE przeznaczonych dla państwa spoza UE, nastąpiło w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, w którym zostałyby uregulowany także sposób dysponowania tymi środkami przez właściwy organ krajowy, z uwzględnieniem postanowień stosownej umowy zawartej pomiędzy stroną polską i państwem objętym decyzją organów UE (art. 17 pkt 1).

(Art. 17 pkt 5) Wprowadzenie zmiany w ust. 7 art. 196 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych ma na celu przywołanie określeń wynikających bezpośrednio z art. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. Nr 162, poz. 1117, z późn. zm.) i pozwoli uniknąć wątpliwości interpretacyjnych odnośnie do możliwości powierzenia obsługi określonych rachunków bankowych do innego banku niż Narodowy Bank Polski lub Bank Gospodarstwa Krajowego.

(Art. 17 pkt 2 i 6) Ustawa z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726) wprowadza od 1 stycznia 2012 r. obowiązek przeniesienia obsługi bankowej rachunków agencji płatniczych z Narodowego Banku Polskiego do Banku Gospodarstwa Krajowego. Takie rozwiązanie miało zapewnić kompatybilność z innymi rozwiązaniami przyjętymi tą ustawą nakazującymi otwarcie przez agencje wykonawcze, które jednocześnie pełnią funkcje agencji płatniczych, rachunków bankowych w BGK. Z przyczyn technicznych i organizacyjnych wprowadzono długi okres *vacatio legis* na przeniesienie obsługi bankowej rachunków agencji płatniczych z NBP do BGK. Po przeprowadzeniu dodatkowej analizy, biorąc pod uwagę wnioski NBP oraz Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, koszty przeniesienia dobrze funkcjonującego systemu obsługi środków na płatności WPR z NBP do BGK jak i fakt, że agencje w tym zakresie są podmiotami typu „przelewowego” dokonującymi bardzo dużej ilości przelewów, ale niedysponującymi istotnymi środkami, które mogłyby lokować w formie depozytu u Ministra Finansów, proponuje się przyjęcie rozwiązania dającego agencjom płatniczym (ARiMR i ARR) możliwość wyboru powierzenia obsługi bankowej rachunków między NBP i BGK. Ponadto środki europejskie w części dotyczącej Wspólnej Polityki Rolnej oraz środki przeznaczone na współfinansowanie realizacji zadań finansowanych z udziałem tych środków nie podlegałyby obowiązkowemu lokowaniu

w formie depozytu u Ministra Finansów. Agencje płatnicze mogłyby zatem lokować wolne środki na zasadach określonych dla jednostek sektora finansów publicznych, wskazanych w art. 48 ust. 1 ustawy o finansach publicznych.

Dodatkowo, zmiana 6 ma na celu uregulowanie kwestii umiejscowienia rachunków bankowych agencji płatniczych w sposób jak dla środków europejskich – także w odniesieniu do środków na współfinansowanie płatności WPR, które wraz ze środkami europejskimi stanowią łączną kwotę płatności na rzecz beneficjentów WPR. Środki unijne nie mogą zostać beneficjentowi wypłacone wcześniej niż środki krajowe z tytułu współfinansowania. Zapotrzebowania agencji płatniczych na środki na płatności WPR są sporządzane w odniesieniu zarówno do środków europejskich, jak i krajowych na jednym formularzu m.in. w celu uzyskania równoległych (w kontekście terminu) zasileń środkami europejskimi oraz krajowymi na współfinansowanie. Rozdzielenie obsługi bankowej tych środków mogłoby powodować komplikacje w realizacji płatności. Płatności WPR w części współfinansowania krajowego dokonuje agencja wykonawcza, posiadająca w tym zakresie status akredytowanej agencji płatniczej, której działalność w zakresie obsługi bankowej dla WPR reguluje m.in. art. 208. Ewentualnym audytom ze strony KE podlegać mogą także wypłaty krajowego współfinansowania pod kątem zachowania właściwych proporcji środków krajowych do unijnych, maksymalnych poziomów wsparcia (współfinansowania) krajowego, ustalonych prawem UE lub odrębnymi decyzjami KE. Zasadne jest umożliwienie skorzystania z możliwości umiejscowienia w jednym banku rachunków agencji płatniczych związanych zarówno z płatnościami środków europejskich, jak i środków na współfinansowanie.

(Art. 19) Wprowadzenie powyższych zmian wymaga równoległe dokonania zmian odpowiednich przepisów w ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw, które obejmowały obowiązkiem konsolidacji również środki agencji płatniczych oraz wprowadzały od 1 stycznia 2012 r. obowiązek prowadzenia ich obsługi bankowej wyłącznie przez BGK.

X. Blok zmian dotyczących Służby Więziennej

(art. 18)

Zaproponowana w projekcie zmiana ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 79, poz. 523, z późn. zm.) wynika z konieczności zaspokojenia choćby w części

potrzeb funkcjonariuszy Służby Więziennej związanych z ponoszonymi przez nich kosztami dojazdu do miejsca pełnienia służby.

Obecnie funkcjonujące w ustawie o Służbie Więziennej (art. 183) rozwiązania prawne zakładają zwrot kosztów dojazdu do miejsca pełnienia służby i z powrotem w stosunku do funkcjonariuszy zajmujących lokal mieszkalny w miejscowości pobliskiej miejsca pełnienia służby. Z uwagi na fakt, że przepis ten znalazł się w rozdziale poświęconym sprawom mieszkaniowym funkcjonariuszy, nastąpiło automatyczne powiązanie tego uprawnienia z faktem zajmowania lokalu mieszkalnego w miejscowości pobliskiej, co jednocześnie wiąże się z wykluczeniem z możliwości skorzystania z tego uprawnienia przez funkcjonariuszy mieszkających w miejscach bardziej odległych niż miejscowość pobliska od miejsca pełnienia służby. Z informacji statystycznych zgromadzonych przez Służbę Więzienną wynika, że ponad połowa funkcjonariuszy tej służby mieszka poza miejscem pełnienia służby.

Uchylany art. 183 ustawy o Służbie Więziennej określa wysokość zwracanych funkcjonariuszom kosztów dojazdu do miejsca pełnienia służby zarówno w odniesieniu do cen biletów miesięcznych kolejowych, jak i komunikacji autobusowej oraz biletów jednorazowych na przejazd środkami publicznego transportu zbiorowego. Ust. 3 uchylanego art. 183 zakłada również zwrot kosztów dojazdu do miejsca pełnienia służby w odniesieniu do funkcjonariuszy dojeżdżających do miejsca pełnienia służby prywatnym pojazdem mechanicznym.

W art. 183 ust. 6 ustawodawca zawarł kluczowy przepis, w którym uzależnił możliwość korzystania przez funkcjonariuszy z uprawnienia zwrotu kosztów za dojazd do miejsca pełnienia służby od faktu wykupienia w danym roku przez Służbę Więzienną zniżki uprawniającej do ulgi w wysokości 50 % ceny przejazdu środkami publicznego transportu zbiorowego. Oznacza to w praktyce, że wykupienie ulgi 50 % na przejazd koleją dla funkcjonariuszy Służby Więziennej w danym roku, uniemożliwia skorzystanie ze zwrotu kosztów dojazdu do miejsca pełnienia służby, nawet w odniesieniu do funkcjonariuszy, którzy korzystają z innego niż kolejowy transport lub nie są w stanie skorzystać z transportu kolejowego, np. z uwagi na brak w okolicy ich miejsca zamieszkania linii kolejowej. W pozostałych ustępach art. 183 ustawodawca określił, że zwrot kosztów przejazdu dokonuje się na wniosek funkcjonariusza i że zwrot kosztów przejazdu nie przysługuje w przypadku dojazdu do służby w granicach miejscowości, w której znajduje się miejsce zamieszkania funkcjonariusza i jednocześnie jego miejsce pełnienia służby. Natomiast w ust. 9 art. 183 ustawodawca zamieścił upoważnienie ustawowe dla Ministra Sprawiedliwości zobowiązujące

go do uregulowania, w drodze rozporządzenia, m.in. trybu oraz terminów zwrotu kosztów związanych z dojazdem do miejsca pełnienia służby.

W związku ze wskazanym wyżej sposobem uregulowania w ustawie o Służbie Więziennej problematyki zwrotu funkcjonariuszom kosztów za dojazd do miejsca pełnienia służby, który od początku funkcjonowania tych regulacji (tj. od połowy sierpnia 2010 r.) budził liczne kontrowersje ze strony środowiska funkcjonariuszy, a także w związku z brakiem zabezpieczenia w budżecie więziennictwa odpowiedniej ilości środków finansowych niezbędnych na pokrycie wydatków związanych z realizacją art. 183 ustawy o Służbie Więziennej (podać można, że na wykup ulgi kolejowej dla funkcjonariuszy Służby Więziennej w wysokości 50 % ceny przejazdu koleją wydano w roku 2011 ok. 6,6 mln zł, gdy potrzeby w tym zakresie są o wiele wyższe, ponieważ aktualnie spośród funkcjonariuszy SW aż 14 970 czyli ponad 54 % ogółu funkcjonariuszy SW mieszka poza miejscem pełnienia służby) oraz w związku z niekorzystnymi dla służby wyrokami sądów, w których orzeczono konieczność zwrotu funkcjonariuszom środków pieniężnych za dojazd do miejsca pełnienia służby, mimo wykupienia przez służbę ulgi na 50 % przejazdów koleją, projektodawca zdecydował się zmienić wskazane wyżej rozwiązania w taki sposób, aby chociaż w części zrekompensować wszystkim funkcjonariuszom uprawnionym poniesione przez nich koszty dojazdu do miejsca pełnienia służby.

Zaproponowana zmiana polega na wprowadzeniu do katalogu przysługujących funkcjonariuszom Służby Więziennej świadczeń pieniężnych, określonego w art. 193 ustawy o Służbie Więziennej, nowego świadczenia, tj. ryczałtu za dojazd do miejsca pełnienia służby. Ponadto w projekcie niezbędne okazało się dodanie nowego art. 195a ustawy o Służbie Więziennej, w którym określa się komu ryczałt przysługuje, zasady ustalenia jego wysokości, oraz wypłaty. Z uwagi na ograniczone możliwości finansowe Służby Więziennej (ok. 6,6 mln zł w 2011 r. na wykup ulgi) projektodawca określi kwotę ryczałtu, w drodze rozporządzenia. Wysokość ryczałtu co do zasady będzie uzależniona od odległości miejsca zamieszkania od miejsca pełnienia służby, kwoty stanowiącej roczny limit i liczby funkcjonariuszy uprawnionych do otrzymania ryczałtu. Ryczałt wypłacać się będzie na wniosek funkcjonariusza, który spełnia ustawowe przesłanki określone w ust. 1 art. 195a czyli tego, który mieszka poza miejscem pełnienia służby (na gruncie obowiązujących regulacji zwrot kosztów dojazdu przysługuje wyłącznie funkcjonariuszom, którzy mieszkają w miejscowości pobliskiej miejsca pełnienia służby, wyłączając jednocześnie funkcjonariuszy, którzy mieszkają dalej niż miejscowość pobliska). Ponadto w art. 195a określono sytuacje, w których zawiesza się wypłatę ryczałtu oraz sprecyzowano sposób wypłaty ryczałtu – analogiczny do sposobu wypłaty uposażenia.

Mając na uwadze, że w budżecie więziennictwa na rok 2012 zaplanowano środki na ten cel na poziomie zbliżonym do roku 2011, w przypadku braku wprowadzenia proponowanych zmian może się okazać, że zaplanowana kwota będzie zdecydowanie niewystarczająca. Z chwilą wejścia w życie proponowanej zmiany, automatycznie ustaloną zostaną wydatki na ten cel konieczne do poniesienia w latach następnych.

XI. Blok zmian związany z podwyżkami wynagrodzeń dla nauczycieli

(art. 21 i art. 22)

W art. 21 projektu zaproponowano przepis przejściowy, który regulowałby zasady podwyższania wynagrodzenia nauczycieli w 2012 r. począwszy od dnia 1 września 2012 r.

Zgodnie z postanowieniami art. 70a ust. 3 i 4 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela zarówno w budżetach wojewodów, jak i budżecie ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania wyodrębnia się środki w wysokości 5.000 średnich wynagrodzeń nauczyciela stażysty z przeznaczeniem na odpowiednio: wspieranie na obszarze województwa doskonalenia zawodowego nauczycieli oraz realizację ogólnokrajowych zadań w zakresie doskonalenia zawodowego nauczycieli.

Średnie wynagrodzenie nauczyciela stażysty obliczane jest na podstawie kwoty bazowej, o której mowa w art. 30 ust. 3 wyżej wymienionej ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r., i stanowi równowartość tej kwoty.

W roku 2012 planowane jest podniesienie wynagrodzeń nauczycieli od dnia 1 września o 3,8 %. Tym samym w ustawie budżetowej na rok 2012 – zgodnie z ww. art. 30 ust. 3 – określone zostaną kwoty bazowe – od dnia 1 stycznia oraz od dnia 1 września.

Na podstawie tych kwot wynagrodzenie nauczyciela stażysty wyniesie w okresie od 1 stycznia do 31 sierpnia 2012 r. 2 618,10 zł, natomiast w okresie od dnia 1 września do dnia 31 grudnia – 2 717,59 zł.

Wprowadzenie powyższego przepisu spowoduje, że w roku 2012 środki na doskonalenie zawodowe nauczycieli ujmowane zgodnie z art. 70a ust. 3 i 4 ustawy – Karta Nauczyciela w budżetach wojewodów oraz w budżecie Ministra Edukacji Narodowej obliczane będą wyłącznie przy uwzględnieniu wynagrodzenia nauczyciela stażysty obliczonego na podstawie kwoty bazowej obowiązującej od dnia 1 stycznia. Wyeliminuje to wątpliwości interpretacyjne związane z prawidłowością naliczania środków na omawiane zadanie w sytuacji, gdy w danym roku obowiązują dwie wysokości wynagrodzenia nauczyciela stażysty. Jednocześnie szacuje się, że w wyniku powyższej regulacji wydatki budżetu państwa

przeznaczane na omawiane zadanie nie będą musiały być obciążone dodatkową kwotą w wysokości ok. 330 tys. zł (art. 22).

XII. Blok zmian dotyczących planu finansowego Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa (art. 33)

W art. 33 proponuje się wprowadzenie w roku 2012 obostrzenia w zakresie zmian w planie finansowym Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa. Biorąc pod uwagę, iż w planie finansowym Zasobu określana jest wysokość wpłaty do budżetu państwa każda zmiana w planie finansowym, w konsekwencji której mogłoby nastąpić zmniejszenie wpłat przekazywanych do budżetu państwa, wymaga akceptacji ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Wpłaty Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa do budżetu w 2010 r. wyniosły 705,5 mln zł, zaś w 2011 r. mają wynieść 2 523,1 mln zł, natomiast w 2012 r. – 1 556,4 mln zł.

Regulacje zawarte w niniejszym projekcie ustawy stanowią odzwierciedlenie rozstrzygnięć wynikających z projektu ustawy budżetowej na rok 2012, który został przyjęty przez Rząd we wrześniu 2011 r. Nie wprowadzają zmian systemowych w zakresie ustalania wydatków jednostek sektora finansów publicznych, ustalając je, co do zasady, na poziomie roku 2011. Nie powodują zatem zmiany poziomu wydatków w okresie dłuższym niż rok. W zakresie dotyczącym wydatków na wynagrodzenia i wynagrodzenia bezosobowe dyspozycja wynikająca z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych została wypełniona przez określenie kwoty limitu wydatków na wynagrodzenia w roku 2012 w sposób opisowy, tj. kwota ta nie może być wyższa w stosunku do kwoty z roku 2011. Wyrażony kwotowo limit wydatków znajduje odzwierciedlenie w projekcie ustawy budżetowej na rok 2012.

W stosunku do przewidzianej w art. 18 projektu ustawy zmiany w ustawie o Służbie Więziennej, skutkującej zmianą poziomu wydatków po roku 2012, dyspozycja art. 50 ustawy o finansach publicznych została zrealizowana przez określenie maksymalnego 10-letniego limitu wydatków, mechanizmu korygującego oraz organu właściwego do monitorowania wykorzystania limitu wydatków.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje regulacja

Projektowane regulacje oddziaływać będą na osoby zatrudnione w jednostkach sektora finansów publicznych:

- 1) urzędach organów władzy państwowej, kontroli, ochrony prawa, sądach i trybunałach wymienionych w art. 139 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
- 2) agencjach wykonawczych;
- 3) instytucjach gospodarki budżetowej;
- 4) państwowych funduszach celowych;
- 5) Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych oraz Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i funduszach zarządzanych przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 6) Narodowym Funduszu Zdrowia;
- 7) samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej;
- 8) uczelniach publicznych;
- 9) Polskiej Akademii Nauk i tworzonych przez nią jednostkach organizacyjnych;
- 10) państwowych instytucjach kultury oraz państwowych instytucjach filmowych;
- 11) innych państwowych osobach prawnych należących do sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Projektowana ustawa będzie oddziaływać także na osoby:

- 1) sędziów i sędziów w stanie spoczynku Sądu Najwyższego, sędziów i sędziów w stanie spoczynku Trybunału Konstytucyjnego, sędziów i sędziów w stanie spoczynku sądów powszechnych, sędziów i sędziów w stanie spoczynku Naczelnego Sądu Administracyjnego i sądów administracyjnych, prokuratorów i prokuratorów w stanie spoczynku Prokuratury Generalnej, prokuratorów, prokuratorów w stanie spoczynku, asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, prokuratorów i prokuratorów w stanie spoczynku Instytutu Pamięi Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu, referendarzy sądowych, na inne osoby, których wynagrodzenia są powiązane z podstawą ustalenia wynagrodzenia sędziów i prokuratorów;

2) funkcjonariuszy Służby Więziennej;

3) objęte przepisami ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi.

Projektowana w Ordynacji zmiana wpłynie przede wszystkim na klientów instytucji finansowych (głównie banków) oszczędzających w formie lokat i rachunków oszczędnościowych. Skorzysta ta część klientów, która posiada rachunki oszczędnościowe, na których zdeponowane są niewielkie kwoty. Przykładowo osoba, która posiada rachunek oszczędnościowy, na którym średnie miesięczne saldo oszczędności wynosi 1 000 zł, przy oprocentowaniu na poziomie 3 % w skali roku i miesięcznej kapitalizacji odsetek, uzyskuje miesięcznie 2,5 zł odsetek. Po zaokrągleniu tej kwoty do 3 zł potrącany jest podatek w wysokości 1 zł, co daje rzeczywiste opodatkowanie na poziomie 40 %. Przy nowych zasadach zaokrąglania podstawy opodatkowania i kwoty podatku, podatek ten wyniesie 48 gr., co oznacza, że rzeczywiste opodatkowanie równe będzie nominalnemu, tj. 19 %. Proponowana zmiana pozwoli wyeliminować zbyt wysokie opodatkowanie dla niektórych kwot odsetek.

Dotychczasowi posiadacze lokat z dzienną kapitalizacją odsetek osiągać będą mniejsze stopy zwrotu netto dla swoich oszczędności lokowanych w tej formie. Proponowana zmiana nie wpłynie na stopy zwrotu osiągame przez właścicieli tradycyjnych depozytów (bez dziennej kapitalizacji).

Proponowana zmiana wpłynie na podmioty sektora finansowego, które będą zobowiązane jako płatnicy podatku do dostosowania swoich systemów księgowych do poboru podatku według nowych zasad.

W zakresie podatku akcyzowego, projekt oddziałuje bezpośrednio na producentów i przedsiębiorców uczestniczących w obrocie przedmiotowymi wyrobami akcyzowymi. Ponadto, ze względu na cenotwórczy charakter podatku akcyzowego, należy liczyć się ze zwiększonymi wydatkami ponoszonymi przez konsumentów tych wyrobów.

Ceny detaliczne zarówno wyrobów tytoniowych, jak i oleju napędowego, należą do kategorii cen umownych, tj. ustalanych w oparciu o mechanizmy rynkowe. Jakkolwiek wpływ podatku akcyzowego na poziom cen jest bezsporny, to nie jest on jedynym elementem determinującym ich zmianę. Mnogość i złożoność czynników warunkujących wysokość cen oleju napędowego i wyrobów tytoniowych, zwłaszcza tych pozostających po stronie producentów i podmiotów biorących udział w ich obrocie handlowym, utrudniają precyzyjne określenie ich poziomu. Przewiduje się, iż wejście w życie ustawy spowoduje niewielki

wzrost cen detalicznych papierosów. Ostateczna weryfikacja przyjętego poziomu cen wyrobów odbywa się na poziomie konsumenta, zatem producenci i podmioty uczestniczące w obrocie tymi wyrobami muszą brać pod uwagę również element akceptacji tych cen przez konsumentów.

2. Konsultacje

Informacja o możliwości zaopiniowania projektu została przekazana do Krajowej Rady Sądownictwa, Krajowej Rady Prokuratury, Prokuratorowi Generalnemu, Prezesowi Trybunału Konstytucyjnego, Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego, Prezesowi Naczelnego Sądu Administracyjnego, Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli.

W zakresie zmian zasad ustalania wysokości wynagrodzeń sędziów i prokuratorów Prezes Trybunału Konstytucyjnego stwierdził, iż o ile zrozumiałe jest i może zasługiwać na aprobatę – w świetle głównych przesłanek proponowanej regulacji (sytuacja finansów publicznych w 2012 roku) – zmodyfikowanie („zamrożenie”) zasad wynagradzania sędziów w 2012 roku (brak waloryzacji), o tyle trudno zaakceptować propozycję systemowej zmiany (od 2013 roku) ustawowego mechanizmu waloryzacji wynagrodzeń sędziowskich. W związku z powyższym Prezes Trybunału Konstytucyjnego poddał pod rozagę sformułowanie przepisu szczególnego (*lex specialis*) ustanawiającego „zamrożenie”, tj. zawieszającego systemową waloryzację wynagrodzeń w 2012 roku.

Krajowa Rada Prokuratury, Prokurator Generalny, Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrazili stanowisko negatywne do proponowanych zmian.

W wyniku zgłoszonych uwag dokonano zmian projektu, w następstwie których w roku 2012 podstawa ustalenia wynagrodzeń sędziów i prokuratorów pozostanie na poziomie obowiązującym w roku 2011. Działanie przepisu mrożącego wynagrodzenia ograniczono zatem wyłącznie do roku 2012.

Ponadto:

- Prezes Trybunału Konstytucyjnego zwrócił uwagę na trudności związane z utrzymaniem wielkości wynagrodzeń osobowych w Biurze Trybunału Konstytucyjnego na poziomie roku 2011 oraz postulował rozszerzenie wyłączenia, o którym mowa w przepisie regulującym zamrożenie wynagrodzeń bezosobowych o postępowania w Trybunale Konstytucyjnym (postulat uwzględniony),
- Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego wnioskował o wyłączenie 10 etatów sędziowskich i 20 pracowniczych spod przepisów mrozących wynagrodzenia (wniosek

uwzględniono) oraz przedstawił wątpliwości w zakresie mrożenia na poziomie 2008 r. wynagrodzeń osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe,

– Prezes Najwyższej Izby Kontroli zgłosił uwagi do przepisów dotyczących: ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu niepełnosprawnych, bloku spraw związanych z Funduszem Pracy, ustawy o finansach publicznych w zakresie wyłączenia niektórych środków z budżetu środków europejskich, Ordynacji podatkowej (uwagi częściowo uwzględniono).

W toku konsultacji społecznych projekt regulacji został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP): Rządowego Centrum Legislacji (www.rcl.gov.pl) oraz Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl) – zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Zainteresowanie w tym trybie zgłosiły następujące podmioty: Imperial Tobacco Polska S.A. z dnia 8 listopada 2011 r., Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego z dnia 9 listopada 2011 r., British American Tobacco Polska Trading Sp. z o.o. z dnia 10 listopada 2011 r., JTI Polska Sp. z o.o. z dnia 10 listopada 2011 r., Polska Organizacja Przemysłu Handlu Naftowego z dnia 9 listopada 2011 r., Centralne Muzeum Morskie z siedzibą w Gdańsku z dnia 17 listopada 2011 r., Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku z dnia 17 listopada 2011 r.

Ponadto informacja o zamieszczeniu projektu ustawy w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów została przekazana następującym podmiotom: Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej, Związkowi Rzemiosła Polskiego, Business Centre Club, Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Polskiej Organizacji Przemysłu Handlu Naftowego, Polskiej Izbie Paliw Płynnych, Krajowej Izbie Biopaliw, Polskiej Radzie Biznesu, Krajowej Izbie Gospodarczej, Krajowej Radzie Doradców Podatkowych, Krajowej Radzie Sądownictwa, Krajowej Radzie Prokuratury, Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, Krajowemu Stowarzyszeniu Przemysłu Tytoniowego, Polskiemu Stowarzyszeniu Przemysłu Tytoniowego.

Organizacja Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej oraz Związek Rzemiosła Polskiego zakwestionowały propozycję finansowania ze środków Funduszu Pracy staży podyplomowych oraz specjalizacji lekarzy, lekarzy dentyków, pielęgniarek i położnych, przy czym Związek Rzemiosła Polskiego uznał za akceptowalną regulację przejściową, jednoroczną, odniesioną do roku 2012, wskazując zarazem i uzasadniając swoje stanowisko

trudną sytuacją budżetu państwa – uwaga ta została uwzględniona w postaci ograniczenia funkcjonowania przepisu tylko do roku 2012.

Ponadto Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej:

- wyrazili sprzeciw wobec propozycji ograniczenia wysokości dotacji z budżetu państwa dla PFRON, przeznaczonej na dofinansowanie wynagrodzeń osób niepełnosprawnych do wysokości 30 % wydatków Funduszu, wskazując, że „obecnie Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na realizację tego zadania otrzymywał dotację w wysokości 55 % zaplanowanych środków”. W rzeczywistości przytoczona norma miałaby zastosowanie (w obowiązującym stanie prawnym) dopiero począwszy od roku 2012.

Uwaga ta nie została uwzględniona, bowiem w latach 2010 – 2011 dotacja z budżetu państwa dla PFRON na dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych wynosiła do 30 % środków zaplanowanych na realizację tego zadania na dany rok, w 2009 r. – wynosiła nie mniej niż 30% wydatków planowanych, a w latach 2007 – 2008 – do 25 % środków zapewniających realizację tego zadania.

Jednocześnie wprowadzenie propozycji „do 30 %” uzasadnia polepszająca się sytuacja finansowa Funduszu, na którą wpływ miały głównie zmiany wprowadzone do ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych nowelizacją z dnia 29 października 2010 r. Zasadniczym celem tych zmian było zapewnienie stabilności finansowej PFRON poprzez wprowadzenie przepisów powodujących zwiększenie przychodów PFRON z tytułu wpłat pracodawców i racjonalizację wydatków Funduszu, w tym na dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych;

- zgłosili propozycję przywrócenia opodatkowania podatkiem od osób fizycznych świadczeń pieniężnych wypłacanych z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych oraz zwolnienia z opodatkowania bonów towarowych; uwaga nie została rozpatrzona z uwagi na fakt, że postulat ten nie jest związany z realizacją ustawy budżetowej;
- wskazali na zbędność zamrożenia indywidualnych wynagrodzeń kadry zarządzającej przedsiębiorstw z większościowym udziałem Skarbu Państwa, bowiem są one kosztem firm i nie stanowią obciążenia finansów publicznych; przepis został zmieniony poprzez usunięcie ust. 2 „mrozącego” indywidualne wynagrodzenia.

Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” w odniesieniu do projektu ustawy zaproponował odstąpienie od propozycji: „mrożenia” wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej, zmniejszenia wielkości dotacji z budżetu państwa dla Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, zamrożenia podstawy naliczania zakładowego funduszu świadczeń socjalnych na poziomie 2010 r., podwyższenia podatku akcyzowego od paliw; postulaty te nie zostały uwzględnione z uwagi na fakt, iż propozycje zapisów zawarte w opracowywanym projekcie tzw. ustawy „okołobudżetowej” mają na celu wprowadzenie do porządku prawnego rozwiązań, które mają ścisłe powiązanie z rządowym projektem ustawy budżetowej na rok 2012, przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 27 września 2011 r. i przekazanym do Sejmu w dniu 29 września 2011 r.

Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan” poddała w wątpliwość określenie trzymiesięcznego terminu od dnia ogłoszenia ustawy zmian wprowadzanych w ustawie – Ordynacja podatkowa w zakresie zaokrągleń – jako zmian dokonywanych w trakcie roku podatkowego.

Uwaga nie została uwzględniona. Zmiana zasad zaokrągleń nie prowadzi co do zasady do wzrostu obciążeń, a tylko uszczegóławia metodę zaokrąglenia. Podatek od dochodów kapitałowych nie jest podatkiem rozliczanym rocznie przez podatników. Dochody z tego tytułu nie podlegają kumulacji z innymi dochodami w zeznaniu rocznym. Posługiwanie się więc pojęciem „roku podatkowego” w odniesieniu do opodatkowania dochodów ze źródeł kapitałowych nie jest właściwe. W tym zakresie nie występują prawa nabyte do stosowania określonej metody zaokrąglenia, które wymagałyby prawnej ochrony.

W wyniku konsultacji do projektodawców ustawy wpłynęły opinie Imperial Tobacco Polska S.A., Polskiego Stowarzyszenia Przemysłu Tytoniowego, Krajowej Izby Gospodarczej, JTI Polska Sp. z o.o. oraz Fundacji Republikańskiej sprzeciwiające się proponowanej podwyżce podatku akcyzowego dla papierosów, cygar i cygaretek i na tytoń do palenia. Uwag tych nie uwzględniono, bowiem w projekcie ustawy przyjęto 4-procentowy wzrost akcyzy ogółem na papierosy, przy założeniu nieuwzględniania podwyżek cen detalicznych papierosów. Wymagało to podwyższenia stawki kwotowej na papierosy do poziomu 170,97 zł/1000 szt., przy niezmienionej stawce procentowej 31,41 %, liczonej od ceny detalicznej, zaś na cygara i cygaretki zaproponowano wzrost akcyzy w tej samej skali co na papierosy, tj. o 4 %. Natomiast zaproponowane stawki akcyzy na tytoń do palenia i wynikające z ich zastosowania niższe opodatkowanie akcyzą ogółem tytoniu do palenia, w porównaniu do papierosów, pozwala na uwzględnienie różnic w kosztach wytwarzania pomiędzy wyrobem w połowie gotowym a wyrobem gotowym, jakim są papierosy produkowane fabrycznie.

Ponadto Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego zwróciła uwagę na konieczność wspólnego rozpatrywania projektu ustawy „okołobudżetowej” i przygotowanego przez resort infrastruktury projektu zmiany ustawy o autostradach płatnych, który przewiduje osiągnięcie podatkowego minimum unijnego na olej napędowy i biokomponenty stanowiące samoistne paliwa wyłącznie przez podniesienie od dnia 1 stycznia 2012 r. opłaty paliwowej. Uwaga nie została przyjęta, gdyż sposób dojścia do minimalnego poziomu opodatkowania podatkiem akcyzowym oleju napędowego, wynikającego z dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, wynoszącego od 1 stycznia 2012 r. 330 euro od 1000 litrów, podlega kompetencji Ministra Finansów, natomiast wzrost opłaty paliwowej nastąpi wyłącznie w zakresie obecnego mechanizmu, tj. w drodze obwieszczenia ministra właściwego do spraw transportu.

3. Wpływ regulacji na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

art. 1, art. 6, art. 11, art. 12

Projektowane zmiany spowodują w roku 2012 oszczędności w wydatkach budżetu państwa z tytułu zamrożenia wynagrodzeń sędziów, prokuratorów, asesorów i referendarzy sądowych oraz sędziów i prokuratorów w stanie spoczynku w częściach 04, 05, 06, 13, 15, 37 i 88 w wysokości ok. 140 mln zł.

art. 2, art. 3, art. 4

Projektowane zmiany w zakresie „zamrożenia” na poziomie roku 2011 podstawy naliczenia odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych spowoduje oszczędności w tej grupie wydatków w roku 2012. Kwota łącznych oszczędności z tego tytułu nie jest możliwa do oszacowania; w wydatkach budżetu państwa wyniesie ok. 30 mln zł.

art. 7

W latach 2010 – 2011 – zgodnie z postanowieniami art. 68f i 68fa ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, PFRON otrzymuje dotację celową z budżetu państwa z przeznaczeniem na dofinansowanie pracodawcom do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych w wysokości do 30 % środków zaplanowanych na realizację tego zadania na dany rok.

Proponuje się wprowadzenie tego rozwiązania na stałe, począwszy od 2012 r.

Zmiana art. 46a ust. 1 pkt 1 ustawy o rehabilitacji (...) oznacza określenie dotacji celowej z budżetu państwa dla PFRON, począwszy od 2012 r., w wysokości do 30 % wydatków PFRON na dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych zaplanowanych na realizację tego zadania na dany rok.

W projekcie planu finansowego PFRON na 2012 r. wydatki na dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych wynoszą 2 886 512 tys. zł. Łączna dotacja celowa z budżetu państwa dla PFRON na 2012 r. wynosi 747 686 tys. zł (poziom dotacji z 2011 r.), w tym na dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych 722 686 tys. zł, tj. o 2,44 % więcej niż w ustawie budżetowej na 2011 r.

art. 8

Wprowadzenie projektowanych w Ordynacji podatkowej zmian nie pociągnie za sobą zwiększenia wydatków z budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

W całościowym rozrachunku proponowane rozwiązanie będzie korzystne dla budżetu państwa – wpływy z podatku dochodowego od środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach podatników powinny zwiększyć się, począwszy od 2012 r., o około 380 mln zł rocznie. Wartość tę ustalono przy założeniu średniego oprocentowania lokat na poziomie 5 % rocznie. Przy założeniu wzrostu stóp procentowych oraz poszerzenia oferty lokat „antypodatkowych” banków skutki dla budżetu państwa mogą być znacznie wyższe. W kalkulacji nie uwzględniono spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych (brak danych). W kalkulacji nie uwzględniono również elementu behawioralnego, tj. zmiany zachowań inwestycyjnych dotychczasowych posiadaczy lokat „antypodatkowych”, co przy założeniu zmiany formy inwestowania przez dotychczasowych beneficjentów lokat „antypodatkowych” może obniżyć skutek budżetowy proponowanej zmiany. W takiej sytuacji odpowiednio powinny wzrosnąć wpływy z opodatkowania dochodów z akcji lub funduszy kapitałowych.

Wpływy z podatku od dochodów z tytułu odsetek od pożyczek, odsetek i dyskonta od papierów wartościowych oraz odsetek lub innych przychodów od środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku podatnika (innych formach oszczędzania, przechowywania lub inwestowania) od 2004 r. przedstawiają się w sposób następujący:

Wyszczególnienie		2004 r.	2005 r.	2006 r.	2007 r.	2008 r.	2009 r.	2010 r.
ODSETKI OD POŻYCZEK, (Z WYJĄTKIEM, GDY UDZIELANIE POŻYCZEK JEST PRZEDMIOTEM DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ), ODSETKI I DYSKONTO OD PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH (ART. 30A UST. 1 PKT 1 i 2 USTAWY o PIT)	kwota w mln zł	203	227	274	170	165	132	203
Wyszczególnienie		2004 r.	2005 r.	2006 r.	2007 r.	2008 r.	2009 r.	2010 r.
ODSETKI LUB INNE PRZYCHODY OD ŚRODKÓW PIENIĘŻNYCH ZGROMADZONYCH NA RACHUNKU PODATNIKA LUB W INNYCH FORMACH OSZCZĘDZANIA, PRZECHOWYWANIA LUB INWESTOWANIA (ART. 30A UST. 1 PKT 3 USTAWY o PIT)	kwota w mln zł	852	1.127	921	1.036	1.517	2.015	2.293

W przypadku kont osobistych zmiana zasad zaokrąglania będzie co do zasady neutralna dla budżetu. W zależności od poziomu oprocentowania rachunku oraz wysokości miesięcznego salda podatek będzie większy lub mniejszy. W przypadku mniejszych sald (niskich miesięcznych odsetek) wystąpi podatek, podczas gdy obecne zasady zaokrąglania nie skutkowały obowiązkiem jego zapłaty. Przy założeniu, że w Rzeczypospolitej Polskiej funkcjonuje 33 mln rachunków bankowych, średnie miesięczne saldo wynosi 1000 zł, a średnie oprocentowanie w skali roku kształtuje się na poziomie 1 %, wpływy z podatku powinny zwiększyć się o ok. 60 mln zł. W odniesieniu do pewnych zakresów sald wpływy mogą okazać się niższe niż obecne (co wiąże się ze zmniejszeniem rzeczywistego opodatkowania – zrównaniem go z opodatkowaniem nominalnym).

W zakresie opodatkowania przychodów z odsetek od pożyczek (z wyjątkiem, gdy udzielenie pożyczki jest przedmiotem działalności gospodarczej) oraz odsetek i dyskont od papierów wartościowych wielkości zmian nie będą tak znaczne, jak w przypadku opodatkowania

odsetek od środków zdeponowanych na różnego rodzaju rachunkach i lokatach. Należy jednak założyć (brak jest danych wskazujących, w ilu przypadkach następowało zaokrąglenie podstawy opodatkowania i podatku na korzyść podatnika, a w ilu przypadkach na jego niekorzyść), iż zmiana zasad zaokrąglania podstawy będzie w tym zakresie neutralna dla budżetu państwa.

Prawdopodobne wydaje się, iż proponowane rozwiązanie może wpłynąć na zmniejszenie dochodów budżetowych z tytułu podatku CIT z uwagi na konieczność poniesienia przez instytucje finansowe kosztów związanych ze zmianą systemów informatycznych (które zostaną zakwalifikowane jako koszty uzyskania przychodów w CIT), jednakże będzie to uszczuplenie jednorazowe o stosunkowo niewielkiej wartości, której na chwilę obecną nie można oszacować.

art. 15

Paliwa silnikowe

Z uwagi na fakt, iż projekt wprowadza zmiany stawek podatku akcyzowego, jego wejście w życie powinno również pociągać za sobą zwiększenie wpływów budżetu państwa, nie przewiduje się natomiast wpływu regulacji na budżety jednostek samorządu terytorialnego. Przewiduje się, że zmiana stawek akcyzy dla paliw silnikowych spowoduje dodatkowy wpływ do budżetu państwa szacowany na ok. 2,2 mld zł w skali roku (2 128 mln zł z tytułu akcyzy od oleju napędowego i 44 mln zł od biokomponentów stanowiących samoistne paliwa). Nie przewiduje się natomiast dodatkowych wpływów z tytułu akcyzy od paliw do silników odrzutowych, gdyż korzystają one ze zwolnień podatkowych.

Założenie takie przyjęto, opierając się na szacunkowych danych dotyczących wielkości sprzedaży olejów napędowych z zawartością biokomponentów na poziomie sprzedaży w roku 2010.

Olej napędowy:

sprzedaż – 14 577 mln litrów

wzrost stawki – 146,00 zł/1000 l

wzrost wpływów z tytułu podatku akcyzowego – 2,128 mld zł

W przypadku biokomponentów stanowiących samoistne paliwo przeznaczonych do napędu silników spalinowych do oszacowania dodatkowych wpływów budżetowych z tytułu akcyzy przyjęto założenie, iż wielkość sprzedaży tych paliw silnikowych w 2012 r. będzie większa w stosunku do sprzedaży z 2010 r. o wzrost wysokości Narodowego Celu Wskaźnikowego od 5,75 % w roku 2010 do 6,65 % w roku 2012, tj. o 15,65 %.

Biokomponenty stanowiące samoistne paliwa silnikowe:

sprzedaż w 2010 r. – 262 802 tys. litrów

wzrost wysokości NCW 2010:2012 – 15,65 %

wzrost stawki – 146,00 zł/1000 l

wzrost wpływów z tytułu podatku akcyzowego – ok. 44 mln zł.

Razem dodatkowe wpływy z akcyzy do budżetu państwa od paliw silnikowych wyniosą ok. 2,2 mld zł w skali roku.

Wyroby tytoniowe

Podwyżki podatku akcyzowego na wyroby tytoniowe powodować będą określone skutki budżetowe.

Podwyżka akcyzy na papierosy na 2012 r. o 4 %, przy założeniu nieuwzględniania podwyżek cen detalicznych papierosów, wymagałaby podwyższenia stawki kwotowej na papierosy z poziomu 158,36 zł/1000 szt. do wysokości 170,97 zł/1000 szt., przy niezmienionej stawce procentowej 31,41 %. Na 2012 r. przyjęto średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży papierosów, na przewidywanym poziomie za 10 miesięcy 2011 r. Szacuje się, iż cena ta wyniesie 499,50 zł/1000 szt., tj. 9,99 zł/20 szt., i będzie wyższa od średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów z 2011 r. (przyjętej na poziomie roku 2010, wynoszącej 456,84, tj. 9, 14 zł/20 szt.) o 85 gr na paczkę 20 sztuk.

Podwyżka akcyzy o 4 % spowoduje skutki budżetowe szacowane na ok. 245 mln zł dodatkowych wpływów w skali roku, przy założeniu spadku sprzedaży o 2,5 % i braku podwyżek cen detalicznych ze strony producentów.

Dla tytoniu do palenia podwyżka akcyzy na 2012 r. o 6,6 % spowoduje skutki budżetowe szacowane na ok. 24,8 mln zł dodatkowych wpływów budżetowych w skali roku, przy założeniu spadku sprzedaży o 3 % i braku podwyżek cen detalicznych ze strony producentów.

Dla cygar i cygaretek podwyżka akcyzy na 2012 r. o 4 %, ze względu na znikomy udział w rynku tych wyrobów, nie będzie miała znaczącego wpływu na ogólny wzrost wpływów budżetowych z podatku akcyzowego od wyrobów tytoniowych.

Podwyższenie cen detalicznych przez producentów może przynieść dodatkowe wpływy budżetowe wynikające z części procentowej stawki podatku akcyzowego – wyrażonej w procencie od maksymalnej ceny detalicznej sprzedaży. Skutków tych nie można jednak dokładnie oszacować z uwagi na fakt, iż decyzja w zakresie wielkości podwyżki leży wyłącznie w gestii producentów.

art. 17

Proponowane rozwiązania w zakresie zmiany 3 i 4 spowodują zmniejszenie dochodów budżetu środków europejskich o kwotę ok. 50 mln zł rocznie, z jednoczesnym zwiększeniem o tę kwotę dochodów budżetu krajowego.

(pkt 1) Przepływ środków EFRG dla państw trzecich, wynikających z decyzji KE i umów międzynarodowych podpisanych w oparciu o te decyzje – odbędzie się w walutach wynikających z ww. decyzji i umów, a zatem pozostanie bez wpływu na poziom dochodów i wydatków budżetu państwa w latach, w których nastąpi transfer tych środków.

(pkt 2 i 6) Agencje płatnicze dokonują rocznie bardzo dużo przelewów w zakresie płatności WPR zarówno w wymiarze jednostkowym, jak i nominalnym. Ze względu jednak na to, że w tym zakresie są podmiotami typu „przelewowego”, nie dysponują istotnymi środkami, które mogłyby lokować w formie depozytu u Ministra Finansów (np. Agencja Rynku Rolnego na koniec czerwca 2011 r. posiadała środki o wartości 5,9 mln zł). Przeniesienie rachunków agencji płatniczych z NBP do BGK nie przyczyniłoby się więc do obniżenia potrzeb pożyczkowych budżetu państwa, a spowodowałoby koszty przeniesienia i obsługi nowego systemu rozliczeń agencji. Dla agencji płatniczych przyjęcie rozwiązań zaproponowanych w ustawie o budżetowej oznacza, że sposób funkcjonowania w zakresie zarządzania powierzonymi środkami i ich dalszym przekazywaniem pozostanie w praktyce taki sam, jak w chwili obecnej.

b) rynek pracy

Nie przewiduje się, aby rozwiązania zaproponowane w projekcie ustawy miały wpływ na rynek pracy.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

art. 8

Odnosnie do kosztów funkcjonowania systemów informatycznych w jednostkach sektora finansowego nie były dotychczas prowadzone żadne analizy i brak jest danych z tego zakresu umożliwiających przeprowadzenie szacunków co do zmian potrzebnych do poboru podatku dochodowego od środków pieniężnych według nowych, projektowanych zasad. W ramach konsultacji założeń do zmian ww. ustawy między innymi przez partnerów sektora instytucji finansowych nie przedstawiono również żadnych kosztów ani danych umożliwiających przeprowadzenie ewentualnych szacunków w przedmiotowej sprawie.

Niemniej jednak, banki dysponują wielorakimi możliwościami systemów informatycznych. Naliczają one zarówno podatek od odsetek, jak i unikają naliczania tego podatku w przypadku

lokata z dzienną kapitalizacją. Zmiana parametrów w już funkcjonującym systemie nie niesie za sobą znaczących kosztów i będzie miała znaczenie marginalne.

Kolejna kwestia dotyczy funkcjonowania lokat z dzienną kapitalizacją, od których de facto nie był płacony podatek dochodowy. Jednostki sektora finansowego uzyskały z tego tytułu znaczne zyski niewspółmierne do obecnych ewentualnych kosztów dostosowań systemów informatycznych. Zatem z punktu widzenia utraconych przez budżet państwa dochodów zestawienie kosztów zmian dostosowujących w systemach informatycznych instytucji finansowych będzie z pewnością niewielkie lub w ogóle niezauważalne.

art. 15

Przewiduje się, że zaproponowane w projekcie rozwiązania mogą mieć wpływ na przedsiębiorczość, ze względu na oddziaływanie regulacji na koszty transportu. W wyniku zmiany stawek podatku akcyzowego przewidywany jest wzrost cen na wprowadzane do obrotu paliwa silnikowe (olej napędowy i biokomponenty stanowiące samoistne paliwa), co z kolei może mieć wpływ na konkurencyjność gospodarki.

Na kształtowanie się cen paliw silnikowych mają wpływ przede wszystkim czynniki zewnętrzne, czyli ceny podstawowego surowca – ropy naftowej – na rynkach światowych oraz kurs złotówki do dolara, bowiem w tej walucie rozliczane są transakcje na tych rynkach.

Ceny detaliczne paliw silnikowych należą do kategorii cen umownych, tj. ustalanych przez producentów w oparciu o mechanizmy rynkowe.

Wysokość cen detalicznych paliw silnikowych, oprócz kosztów surowców (cen ropy naftowej i gotowych produktów na światowych giełdach oraz kursu dolara), produkcji, marż nakładanych przez producentów i podmioty dokonujące obrotu tymi paliwami, kształtują także: podatek VAT, kwotowa opłata paliwowa oraz podatek akcyzowy, według stawki określonej dla danego rodzaju paliwa.

Wpływ podatku akcyzowego na cenę detaliczną 1 litra oleju napędowego przedstawia się następująco:

cena detaliczna	5,42 zł *	100 %
podatek akcyzowy	1,048 zł	19,34 %

* średnia krajowa cena detaliczna ON wg notowań www.e-petrol.pl z dnia 10.11.2011 r.

Należy również podkreślić, iż wysokość stawki akcyzy na olej napędowy w Polsce należy do najniższych w Unii Europejskiej i kształtuje się na poziomie zbliżonym do minimów unijnych.

Ponadto ceny oleju napędowego w Polsce (5,42 zł/l) w porównaniu z cenami w krajach ościennych są niższe w przeliczeniu na walutę polską i wynoszą odpowiednio: w Niemczech ok. 6,35 zł/l, w Czechach 6,02 zł/l, na Słowacji 5,97 zł/l, a w Szwecji 7,03 zł/l.

Proponowana podwyżka akcyzy spowoduje wzrost cen olejów napędowych i biokomponentów stanowiących samoistne paliwa z 1048,00 zł/1000 l na 1196,00 zł/1000 l, tj. o 148,00 zł/1000 l. Oznacza to wzrost ceny detalicznej 1 litra tych paliw silnikowych (łącznie z podatkiem VAT) o ok. 18 groszy.

Szacuje się, że w przypadku przedsiębiorstw zużywających olej napędowy (np. firm przewozowych) koszty zakupu tego paliwa z tytułu wyższej stawki akcyzy wzrosną o ok. 3,36 %.

Biorąc pod uwagę udział wydatków gospodarstw domowych na paliwa we wskaźniku cen konsumpcyjnych można szacować, iż wzrost ceny detalicznej oleju napędowego o 1 % spowoduje wzrost wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych (inflacji) o 0,01 pkt. proc.

Przy założeniu, że proponowana zmiana stawki akcyzy na olej napędowy spowoduje wzrost ceny detalicznej tego produktu o ok. 3,36 %, bezpośredni wpływ na wskaźnik cen konsumpcyjnych wyniesie ok. 0,034 pkt. proc.

d) sytuację i rozwój regionalny

Przedmiotowy projekt nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

4. Wskazanie źródeł finansowania

Rozwiązania zaproponowane w projektowanej ustawie nie będą powodowały konieczności wydatkowania środków finansowych.

5. Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Niniejszy projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Lista podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem ustawy:

1. Imperial Tabaco Polska S.A. z dnia 8.11.2011 r.;
2. Polskie Towarzystwo Przemysłu Tytoniowego z dnia 9.11.2011 r.;
3. British American Tobacco Polska Trading Sp. z o.o. z dnia 10.11.2011 r
4. JTI Polska Sp. z o.o., z dnia 10.11.2011 r.;
5. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego z dnia 9.11.2011 r.;
6. Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku z dnia 17.11.2011 r.;
7. Centralne Muzeum Morskie w Gdańsku z dnia 17.11.2011 r.

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 21 listopada 2011 r.

DPUE - 920 - 1347 - 11/pk/3

SM - 2468

dot.: RM-10-99-11 z 18 listopada 2011 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

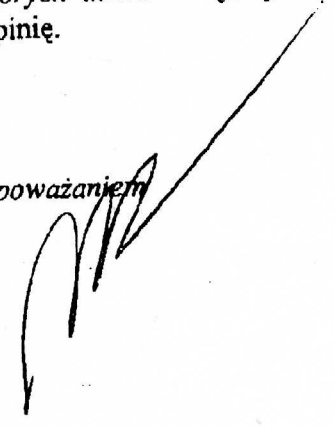
opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu *ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej* wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem *ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej* pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do wiadomości:

Pan Jan Vincent-Rostowski
Minister Finansów

R O Z P O R Z A D Z E N I E

MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia.....grudnia 2011r.

w sprawie wysokości ryczałtu za dojazd do miejsca pełnienia służby dla funkcjonariuszy Służby Więziennej

Na podstawie art. 195a ust. 6 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 79, poz. 523, Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654 i Nr..., poz....) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ryczałt za dojazd do miejsca pełnienia służby dla funkcjonariuszy Służby Więziennej w roku 2012 wynosi:

- 1) 34 zł miesięcznie dla funkcjonariuszy, których miejsce zamieszkania znajduje się w odległości od miejsca pełnienia służby nie przekraczającej 30 kilometrów;
- 2) 40 zł miesięcznie dla funkcjonariuszy, których miejsce zamieszkania znajduje się w odległości od miejsca pełnienia służby przekraczającej 30 kilometrów.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 195a ust. 6 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 79, poz. 523, z późn. zm.).

Zgodnie z § 1 rozporządzenia, kwotę ryczału za dojazd do miejsca pełnienia służby dla funkcjonariuszy Służby Więziennej w 2012 roku, oblicza się mając na uwadze wysokość rocznego limitu wydatków, który określony został w art. 195b ust. 1 pkt 1 oraz liczbę funkcjonariuszy uprawnionych do ryczału, a także odległość miejsca zamieszkania od miejsca pełnienia służby. Wzorem regulacji odnoszących się do innych służb mundurowych (np. Straży Granicznej) w rozporządzeniu przyjęto kryterium odległości miejsca zamieszkania od miejsca pełnienia służby do 30 kilometrów oraz powyżej 30 kilometrów. W zależności od wskazanych wyżej odległości, kwota ryczału wynosi odpowiednio 34 i 40 zł.

Wejście w życie rozporządzenia określono na dzień 1 stycznia 2012r., ze względu na konieczność zagwarantowania uprawnienia funkcjonariuszy Służby Więziennej do ryczału, w czasie trwania roku budżetowego.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji.

Projekt zostanie przesłany do konsultacji: Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa. Wyniki konsultacji zostaną omówione po otrzymaniu uwag.

3. Zgodność regulacji z prawem Europejskim.

Projektowane rozporządzenie nie jest objęte prawem Unii Europejskiej. Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego. Wskazanie źródeł finansowania.

Koszty związane z wejściem w życie projektowanego rozporządzenia pokrywane będą w ramach budżetu więziennictwa, zgodnie z regułą wydatkową zawartą w art. 195b ustawy o Służbie Więziennej.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Przedstawione w projekcie rozporządzenia rozwiązania prawne nie będą miały wpływu na rynek pracy.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

7. Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.